

Parivartio

No: 6 VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN LEHTI

64. vuosikerta

17.12.2025

Mynämäellä myytiin soppatykki tyhjäksi Ukrainan hyväksi

s. 17

Loimaalaisvääpelit
Baltian sota-
historian jäljillä

s. 3

Mitä reserviläis-
toiminnan pitäisi
olla?

s. 6

Ruotsin panssari-
aseen historia
avautuu Arsenalenin
museossa

s. 8

Itsenäisyyspäivän
ylennykset ja
kunniamerkit

s.10-11

Viidesti haavoittunut
Oiva Kulma näki
sodan kaikki kauhut

s.12-13

Kuinka kirjailija
katsoo sotaa
ihmisen silmin?

s. 14

Vuoden viimeistä viedään

Kun vuosi lähestyy loppuaan ja käänämme katseen kohti seuraavia haasteita ja mahdollisuuksia, haluan pyhäytyä hetkeksi kiittämään teitä kaikkia – jäsenistöä, yhdistyksiä ja aktiivisia toimijoita – siitä työstä, jonka olette kuluneen vuoden aikana tehneet. Teidän panoksenne on näkynyt paitsi oman yhdistyksenne toiminnassa, myös vahvasti Parivartion sivuilla.

On ollut ilo saada julkaistavaksi runsaasti juttuja, kuvia, tapahtumakutsuja ja näkökulmia eri puolilta piiriä. Ne ovat tehneet lehdestä elävän, ajankohtaisen ja monipuolisen. Parivartion sisältö elää juuri teidän ansiostanne, ja siksi haluan esittää vilpittömän kiitoksen jokaiselle, joka on vuoden aikana lähettänyt aineistoa tai ollut mukana tekemässä lehden kokonaisuuksista yhä rikkaampia.

Kuten moni teistä tietää, korkeatasoisen jäsenlehden ylläpitäminen vaatii paitsi aktiivista osallistumista, myös taloudellisia voimavaroja. Tämän vuoksi haluan kannustaa kaikkia yhdistyksiä ja toimijoita rohkeasti etsimään ja hankkimaan ilmoittajia Parivartioon. Jokainen ilmoitus – suuri tai pieni – on tärkeä panos siihen, että voimme jatkossakin tarjota jäsenille ja yhteistyökumppaneille lehden, joka on paitsi sisällöltään laadukas myös visuaalisesti ja teknisesti korkeatasoinen.

Ilmoitustuotot ovat tärkeä osa kokonaisuutta, joka mahdollistaa sen, että lehti voi kehittyä ja pysyä relevanttina myös tulevina vuosina. Toivon, että jokainen yhdistys pohdii omia verkostojaan ja kumppanuuksiaan:

usein potentiaalisia ilmoittajia löytyy lähemmäs kuin arvaamekaan.

Samalla haluan nostaa esille sen, miten arvokasta on ollut huomata jäsenistön ja yhdistysten halu tehdä asioita yhdessä – ei vain oman yhdistyksen sisällä, vaan yli piirien ja alueiden rajojen. Yhteistyö on reserviläistoiminnan voimavara. Reserviläistoiminnan vahvuus on siinä, että emme toimi omista siiloistamme käsin, vaan yhteiseksi hyväksi. Meitä yhdistää maanpuolustustahto, ei sisäiset jako- tai eturyhmät.

Meillä on yhteinen päämäärä: vahvistaa osaamista, yhteishenkeä ja maanpuolustustahtoa. Tässä ajassa, jossa yhteiskuntaamme haastavat polarisaatio, vastakkainasettelu ja taipumus nähdä asiat kaape-alaisesti oman edun näkökulmasta, on erityisen tärkeää, että reserviläisyhteisö toimii esimerkkinä toisenlaisesta tavasta olla ja toimia. Meidän tehtävämme on näyttää, että yhdessä tekeminen, keskinäinen kunnioitus ja avoin asenne rakentavat enemmän kuin mikään erimielisyys tai kolinat.

Reserviläistoiminta on parhaimmillaan hyvin laaja-alainen ja monipuolinen kenttä. Se ei ole vain yhtä toimintatapaa tai yhden harrastuksen ympärillä pyörivää tekemistä. Haluan rohkaista jokaista pitämään mielessä, että reserviläistoiminta ja vapaaehtoinen maanpuolustustyö ovat paljon muutakin kuin ammuntaa. Vaikka ammunta on monelle tärkeä ja palkitseva osa reserviläistoimintaa, sen rinnalla on valtava määrä muita tapoja osallistua, oppia ja vaikuttaa. Koulutustoi-

mina, liikunta, ensiapu- ja turvallisuustaidot, johtamis- ja järjestelytehtävät, tapahtumien rakentaminen, kokonaisturvallisuuteen liittyvät koulutukset – kaikki nämä ovat yhtä arvokkaita polkuja maanpuolustustahdon ja yhteisöllisyyden vahvistamiseen.

Uskon vahvasti, että tulevaisuuden reserviläistoiminta rakentuu monimuotoisuudelle ja avoimelle osallistumiselle. Meidän tehtävämme on huolehtia siitä, että jokainen jäsen löytää oman paikkansa ja oman tapansa toimia, ja että jokaisella on mahdollisuus kokea itsensä tärkeäksi osaksi tätä yhteisöä. Yhdessä tekeminen on meidän vahvuutemme, ja tämän suuntaista toimintaa on syytä jatkaa ja vahvistaa myös tulevana vuonna.

Haluan lopuksi toivottaa kaikille jäsenille ja yhdistyksille aktiivista, turvallista ja maanpuolustustahtoisia vuotta 2026. Uskon, että meillä on edessämme vuosi, jossa yhteistyö, yhteisöllisyys ja hyvä henki nousevat entistä tärkeämmiksi arvoiksi. Olkoon tuleva vuosi täynnä mukavia kohtaamisia, innostuneita hetkiä, uusia oppimiskokemuksia ja luontevaa yhdessä tekemistä – juuri sitä, mitä tämä harrastus parhaimmillaan on.

Kiitos kuluneesta vuodesta ja lämpimät terveiset kaikille Parivartion lukijoille. Tehdään vuodesta 2026 entistä vahvempi, turvallisempi ja yhteisöllisempi – yhdessä.

Joni Lindeman
päätoimittaja

PIIRIKIRJOITUS

Muutosten ja kiitosten aika

On vuoden ja osaltani, toistaiseksi, viimeisen piirikirjoituksen aika.

Nimittäin, vuoden vaihtuessa on minun vuoroni väistyä puheenjohtajan paikalta ja jatkaa reserviläistoimintaa piirin rivijäsenenä. Kiitän kuluneista vuosista ja niiden aikana käymistämme keskusteluista ja kohtaamisista.

Kuluneiden vuosien aikana olemme yhdessä, yhteistyössä, kehittäneet piirimme toimikuntaa, Parivartion yhteistyökumppanimallia sekä kokeilleet uusia toimintamalleja uusien jäsenten toimintaan houkuttelemisen sekä aktivoimisen osalta. Näistä nostoin muun muassa Värikkiseminaari, nuorten kadettien sekä kotiutuneiden värikkien/aliluutnanttien verkostoitumistilaisuudet sekä Luutnantti Nuotion Jotos.

Reserviupeeriopiirimme syyskokous valitsi marraskuussa piirimme tulevaisuuden puheenjohtajaksi **Lauri Valtosen** Turun Reserviupseereista. Lauri on toiminut pitkään ja ansiokkaasti piirihallituksessa sekä kansainvälisessä reserviläistoiminnassa ja piirimme saa hänestä erinomaisen, laaja-alaisesti verkostoituneen, puheenjohtajan tulevaisuusi. Onnea ja menestystä Laurille puheenjohtajan tehtävään.

Samalla haluan onnitella syyskokouksessa valittuja piirimme uusia varapuheenjohtajia Hannu Pölöstä ja Tapio Huhtamäkeä sekä

piirihallitukseemme valittuja jäseniä varajäsenineen. Uskon ja tiedän, että piirimme sai erittäin yhteistyökykyisen hallituksen tulevalle vuodelle, joka varmasti johtaa sekä kehittää piirimme toimintaa ja yhteistoiminnan malleja niin paikallisesti, alueellisesti kuin kansallisesti. Voimia teille tärkeässä työssä.

Saadessanne tämän lehden ovat yhdistystoiminnan osalta kiireinen syyskokouskausi sekä itsenäisyyspäivän juhlallisuudet ja perinnetilaisuudet takanapäin, ja on aika rauhoittua joulun viettoon, läheistemme kanssa, sekä suunnata katseitamme kohti tulevaa vuotta.

On siis jälleen erinomainen hetki onnitteiluille ja kiitoksille. Haluan osoittaa reservipiirimme osalta mitä parhaimmat onnittelet kaikille itsenäisyyspäivänä ylennetyille ja palkituille, sekä kiittää Teitä maanpuolustukselle ja vapaaehtoiselle reserviläistoiminnalle antamastanne korvaamattomasta panoksesta. Kiitos reservipiirimme yhdistyksille ja niiden kaikille jäsenille, jotka omalla toiminnallaan mahdollistavat arvokkaan reservitoiminnan jatkumisen maakuntamme alueella. Ilman Teitä ei olisi reservipiirejä ja Teidän toimintanne ansiosta varsinaisuomalainen maanpuolustusosaaminen sekä -henki pysyvät vahvoina vuodesta toiseen.

Kiitos veljespiirillemme, Reserviläispiirille, kuluneesta vuodesta ja puheenjohtaja Pekka Tuomiselle hyvin sujuneesta pitkäaikaisesta

yhteistyöstä. Erityisen iso kiitos kaikille piirimme ja Parivartion yhteistyötahoille erinomaisesta yhteistyöstä ja tuestanne kuluneen vuoden osalta.

Viimeisen kiitoksen haluan osoittaa piirimme toiminnanjohtaja **Joni Lindemanille** yhteisestä matkasta. Kanssasi on ollut ilo toimia ja edelleen kehittää toimintaa. Toivotan sinulle onnea ja menestystä tuleviin vuosiin.

Hyvät Parivartion lukijat. Esivanhempienne teoilla ja uhrauksilla saimme tänäkin vuonna, jo 108. kerran viettää itsenäisyysjuhlaamme itsenäisessä isänmaassamme.

Varautuminen pahimpaan, historiamme ja perinteiden kunnioittaminen sekä niiden edelleen saattaminen ovat suurimpia velvollisuuksiamme, jotta parhaamme mukaan ehkäisemme historian virheiden toistumisen.

Tärkeää on myös kansallisen yhtenäisyyden varmistaminen ja yhteen hiileen puhaltaminen. Demokratioissa tulee voida olla vapaasti olla eri mieltä, mutta toisia kunnioittaen ja rakentavasti keskustellen.

Hyvää ja rauhallista joulun aikaa sekä mitä parhaita uutta vuotta!

Juha-Pekka Sainio
kaptl. res
puheenjohtaja, Varsinais-Suomen
Reserviupeeriopiiri ry.

HENGENRAVINTOA

Sepälle töitä

Israelin kansan historia on täynnä sotia ja heimokahakoita. Eri maiden taistelujoukot vyöryivät maan yli milloin pohjoisesta etelään ja päinvastoin, jotkut koukkaisivat maan kautta itään. Lisäksi alueella liikkui muita paimentolaisheimoja, joiden kanssa syntyi kiistoja laidunmaista. Niistä seurasi väkivaltaisia yhteenottoja.

Ei ole ihme, että perimätietoon tallentui muistoja sodista, sotavankuudesta, tuhosta ja kuolemasta. Elämäntodellisuus oli muokannut käsityksen rauhan ajasta kovin epärealistiseksi. Sodat ovat alati toistuva kalmarkarsea totuus.

Vanhassa testamentissa kuvataan, että rauha kyllä koittaa. Se tulee sinä päivänä, kun Herra Jumala ottaa vallan, koittaa odotettu Herran päivä. Silloin seppien pajoissa on sesonki. Miekkoja taotaan auroiksi. **Shakespeare**kin lainaili näitä Miikan kirjassa kuvattuja tunteja: "... joka mies syö pelkäämättä oman viiniköynnöksensä alla ja laulaa naapurilleen rauhan autuudesta".

Tätä päivää odotellessa he käyttivät kyllä sanaa "Shalom", rauha. Kysymyksessä oli tervehdys, toivutus: rauhaa, Herran rauhaa, tervettä, onnea, menestystä, oikeastaan kaikkea sitä hyvää, mitä ihmisen osaksi voidaan ylipäätään ajatella.

Uuden testamentin rauhankäsitys on moni-ilmeisempi. Rauha voi olla sodan vastakohta, siis se aika, josta usein käytetään ilmaisua "sotien välinen aika". Voidaan puhua rauhasta, joka tarkoittaa myös sopua tai sovintoa. Tähän liittyy jokin aktiviteetti, ryhtyminen. Tarvitaan teonsana: tehdä rauha, sopu, sovinto.

Rippikoulussa lienee tullut tutuksi omantunnonrauha, siis hyvä omatunto. On tullut tehdyksi tai jätetty tekemättä jotain sellaista, mistä on jäänyt tyyni, sopusointuinen mieli, hyvä maku.

Paavaliita löytyy vielä rauhaan liittyvää tervehdyskin: "Armo ja rauha teille!". Tässä hän muistuttaa lukijoitaan ja kuulijoitaan Jumalan anteeksiantavasta ja rakastavasta toiminnasta.

Paimenpalmissa tämä on saanut muodon: "Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.". Keskiajan teinin laulukirjan nimi oli Hurskaita toiveita. Adventin ja joulun aikana rauhan asia on esillä ilmeisesti ainakin kaikissa edellä esitetyissä muodoissa. Missä määrin ne jäävät mainitun laulukirjan nimen mukaisiksi? Vai löytyisikö tahtoa ja kykyä panna sepät töihin?

Esko Laine
rovasti

Loimaalaisvääpelit Baltian sotahistorian jäljillä

Pertti Vesanto
Kalevi Suvila

Joukko Loimaan seudulla asuvia vääpeleitä osallistui kesällä 2025 sotahistorialliselle bussimatkalle Baltian maihin Viroon, Latviaan ja Liettuaan. Matkustimme Suomenlahden yli lautalla ja jatkoimme matkaa Pärnun suuntaan. Viron sotilaiden muistokirkko on Torissa, Pärnun maakunnassa. Alun perin vuosina 1852–1854 rakennettu evankelisuterilainen kirkko kuuluu Pärnun seurakuntaan ja se nimettiin 2011 Viron sotilaiden muistokirkoksi.

Maailmassa on kaksi sotilaskirkkoa, joista Torin kirkko on toinen. Kirkkohallituksen puheenjohtaja **Juri Kask** otti loimaalaisryhmän vastaan. Toisen maailmansodan aikana Saksan joukot polttivat kirkon vuonna 1944. Sodan jälkeen seurakuntalaiset halusivat jälleenrakentaa kirkon, mutta neuvostovalta ei sitä sallinut. Kirkon raunioihin tehtiin ampumarata, joka oli toiminnassa vuoteen 1977 saakka.

Vuonna 1990 paikallinen muinaismuistoyhdistys ehdotti yhdessä sotaveteraanien kanssa Torin kirkon jälleenrakentamista sodan uhrien muistomerkiksi. Vuodesta 1991 kirkkoa on jälleenrakennettu Torin kirkon jälleenrakentamisen yhdistyksen toimesta. Sotaveteraanitapaaminen järjestettiin Torissa ensi kerran vuonna 1994. Myös suomalaiset eri toimijat ovat olleet tukemassa kirkon rakentamista niin nupukivien kuin kirkkotekstiilien ym. toimittamisen muodoissa.

Virren 577 aikana keräsimme kolehdin kirkolle. Lähtiessämme **Juri Kask** luovutti **Kalevi Suvilalle** tunnustusmitalin kirkon hyväksi tehdystä työstä.

Latviasta Liettuaan

Torin kirkolta matka jatkui Riikaan nähtävyyksiin kuten Mustapäiden taloon, Raatihuoneeseen, Latvian miehitysmuseoon ja Tarkka-ampujien aukioon. Keskustan kävelyn jälkeen matkamme jatkui kiertoajelulla Jurmalaan. Tutustuimme viihtyisään pientalovaltaiseen asutukseen ja Jurmalaan upseihin hiekkarantoihin.

Riista jatkoimme Šiauliaissa sijaitsevan Ristin kukkulan kautta Klaipedaan, Liettuan kolmanneksi suurimpaan kaupunkiin. Jatkoimme lyhyen lossimatkan kantamana Kuurinkynnäkselle, joka on Unesccon maailmanperintökohde, 98 km pitkä harjuminen kapea niemi. Se jakautuu puoliksi Liettuan ja Venäjän alueisiin. Ajoimme kynnästä pitkin Venäjän rajalle 86 km Kaliningradista.

Holokaustin muistomerkki Skeden dyneillä.

Ristikukkula Liettuan Šiauliaissa on vaikuttava kohde.

Šiauliai Ristikukkula

Ristikukkula on Liettuassa Šiauliaissa sijaitseva uskonnollinen kohde ja suosittu nähtävyys. Kukkula mainitaan kirjallisissa lähteissä ensimmäisen kerran vuonna 1850. Uskotaan, että ensimmäiset ristit tuotiin vanhan linnavuoren alueelle sen jälkeen, kun puolalaiset ja liettualaiset olivat epäonnistuneesti kapinoineet Venäjän keisarikuntaa vastaan marraskuun kansannousussa vuonna 1831. Lisää ristejä nousi toisen kerran jälkeen 1863.

Kun ristin määrä vuonna 1900 ensimmäisen kerran kirjattiin ylös, kukkulalla oli 130 ristiä. Vuonna 1938 kukkulalla oli yli 400 ristiä. Neuvostovalan aikana vuosien 1961 ja 1984 välillä ristit tuhottiin neljä kertaa maansiirtotraktoreilla. Liettualaiset harjoittivat väkivallatonta vastarintaa neuvostomiehistä vastaan tuomalla tuhottujen ristin tilalle aina uusia. Vuonna 1961 tuhottiin noin 5000 ristiä ja vuonna 1975 tuhottiin 1 200 ristiä. Ristejä pystytettiin kuitenkin aina uudelleen.

Liettuan alkaessa itsenäistyä 1990 oli kukkulalla 55 000 ristiä. Uuden itsenäisyy-

den alkuaikoina 7. syyskuuta 1993 paavi **Johannes Paavali II** vieraili kukkulalla. Nykyään ristejä on alueella yli 100 000, ja uuden ristin saa vapaasti pystyttää. Ristin lisäksi kukkulalla on esimerkiksi suuria krusifikseja ja Neitsyt Marian patsaita.

Pyhän kolminaisuuden kirkko Liepajassa

Kiertoajelulla Latvian rantakaupungissa Liepajassa näimme jääkärien majoituskaarmit (Hansa ja Bayern) sekä esikuntarakennuksen. Kävimme tutustumassa holokaustin muistomerkkiin Skeden dyneillä Liepajan lähellä. Se on kivistä rakennettu juutalaisten kynttelikön Menoran muotoinen valtava kokoinen muistomerkki, joka paljastettiin vuonna 2005 niiden 9 000 holokaustin uhrien muistolle, jotka surmattiin dyneille kaivettuun joukkohautaan syksyllä 1941.

Liepajan Pyhän kolminaisuuden kirkossa vihittiin jääkärilippu ja jääkärit vannovat valansa Suomen hallitukselle 13.2.1918. Tällöin esitettiin Liepajassa ensimmäistä kertaa Sibeliuksen Jääkärimarssi. Jääkärit

olivat Liepajassa lähes vuoden, maaliskuusta 1917 helmikuuhun 1918, ja monet jääkärimuistot liittyvät tähän kaupunkiin kuten laulunäytelmä Jääkärien morsian. Kirkon urut lienevät 7000 pillinsä kera Euroopan suurimmat mekaaniset urut. Kirkossa on jääkärien muistolaatta.

Ligatnen bunkkeri Latviassa

Lähtöpäivän aamulla ajoimme Liepajan lähistöllä sijaitsevalle Neuvostoliiton aikaiselle Ligatnen bunkkerille. Maanalainen atomisodan varalta vuonna 1982 valmistunut yli 2000 neliömetrin bunkkeri oli tarkoitettu Latvian neuvostojohdon keskuukseksi. Sieltä oli kuumaa linjaa pitkin puhelinhyteys Moskovaan. Rakentajat ja työntekijät valittiin tarkkaan, he tekivät vaihtolopuimukseen ja pääsivät alueelle salasanan avulla. Bunkkeri sijaitsee 9 metriä maan alla 5 metrin betonikannen alla, jonka päällä nykyisin sijaitsee terveyskylpylä. Bunkkeri on varustettu ydinsasteen suodattavalla ilmastoinnilla ja varavoiimakoneilla. Sen ruokalassa on nykyään mahdollisuus järjestää tilausruokailua.

Vääpelit bunkkerin johtokeskuksessa, vasemmalta Simo Saarikallio, Raimo Nissi, Heimo Pohjanpalo, Vesa Myllymaa, Jukka Salonen, Arto Savonen ja Kalevi Suvila.

Oskari Kuuskoski

Joskus pitää vähän loikkiakin.

Kultaa ja hopeaa Lopen montuissa

Oskari Kuuskoski

Reserviläisten sovelletun ammunnan suomenmestaruuskilpailut (SRA-SM) järjestettiin tänä vuonna Lopen ampumaradalla. Edellisestä vierailusta Lopen ampumaradalle oli ehtinyt vierähtää vuosia. Viimeisin vierailu taitaa olla Finnish Brutality -kilpailu (josta kirjoitetun kisaraportin voi lukea nettilehdestä 4/2020).

Perjantaina 19. heinäkuuta asetarkastukseen saapuessamme rataa ei ollut tunnistaa entisekseen. Aluetta on kehitetty - ja kehitetään edelleen - palvelemaan entistä laajempaa ja monimuotoisempaa ammuntaa. Käytettävyydeltään alue on varsin kätevä ja kompakti, radat piirittävät kehämäisesti huoltorakennusta. Kisajärjestäjän käytössä on useita toimintamonttuja sekä perinteiset 100–300 metrin radat. Korkeiden pääty ja sivuvallien suojusta ammuttiin yhteensä kaksitoista rastia, joista kiväärillä kuusi, pistoolilla kolme, haulikolla kaksi sekä yksi TA-kiväärirasti.

Yleensä kilpailu on järjestetty puolustusvoimien taisteluumunta-alueilla, nyt puolustusvoimien poissaolo hieman kummeksuitti. Poteroissa ja juoksuhaidoissa liikkumisessa on sitä jotain mikä jää tasaisella hiekkakentällä uupumaan. Myöskään Jaster-maalilaitteita tai puolustusvoimien ajoneuvoja kilpailuissa ei nähty. Panssi-roitujen ajoneuvojen pelkkä läsnäolo kohotti mielialaa puhumattakaan rastin aloittaminen pasin sisuksista, josta rastin aloituslähtö nostaa kisakuumeen uusin korkeuksiin. Toisaalta on erinomaisen hienoa että maassa on Lopen kaltaisia riittävän isoja ampumarakeskuksia joissa tämän kokoluokan kilpailuja voidaan järjestää.

Tiitisen tunneissa

SRA:n periaatteiden mukaisesti kilpailussa painotettiin kivääriä kuudella rastilla noin sadanviidenkymmenen minimilaukausmäärällä. Pistoolilla ammuttiin kolmella rastilla noin seitsemänkymmentä laukausta ja haulikolla kahdella rastilla kaksikymmentäviisi laukausta.

Rastit olivat varsin selkeitä, hankalia palapelirasteja ei ollut eikä näillä rasteilla kovinkaan erinäköiset suoritustavat olleet

Kisa käytiin paahteisen hiekkaisissa olosuhteissa.

mahdollisia. Liikkeestä ammuntaa pääsi sentään tekemään parilla alueella. Yhdistelmäraseja ei ollut mutta kilpailijoiden riemuksi parille rastille oli järjestetty Tiitisen tunneleita ja miinakenttä. Miinoite oli levitetty varsin venäläiseen tapaan avoimesti, pienelle alueelle ja pieneen kasaan jolloin kentän yli pääsi harppomaan parilla loikalla.

TA-rastilla kilpailijoiden käytettävissä oli kaksi Sako TRG -kivääriä mainioilla Steinerin kiikaritähtäimillä. Vaikka rastilla saikin itselataavasta kivääristä merkittävää nopeusetua, ei osumien varmuus ratkaisevassa osassa päätöstä. Oman suorituksen osalta varman päälle pelaaminen TRG:llä tuotti kaikki tarvittavat osumat tauluihin - joskin suoritusaikaa tuli lisää. Rastilla ammuttiin viittä A4-paperitaulua rajoitetulla kymmenen laukauksen laukaussmäärällä yksi osuma per taulu.

Vankasta kokemuksesta tiedän ohiaupumisesta sakotettavan ankarasti ja etenkin näin lyhyellä rastilla osumien on löydettävä taulusta. Tuloslistoilta on nähtävissä yllättävän runsaasti nollatuloksia josta voinee päätellä kilpailijoiden painottaneen liaksi suoritusnopeutta tällä rastilla.

7,62-sarjan draama

Haulikkorastien kuvauksissa oli jälleen droneja lähdössä lentoon. Haulikon maanpuolustuksellinen merkitys on dronehan ansiosta nosteessa. Sisällytetäänkö varusmiesten koulutukseen savikiekkojen ammunta? On houkutteleva ajatus että tulevaisuudessa reserviläiskoulutuksen turvin voisi vetäytyä savikiekkoammunnan äärelle.

Kilpailuorganisaatio oli aikeissa jättää 7,62-sarjan kokonaan pois. Ulkoinen painostus (ja lajin säännöt) palautti sarjan palkittavien listoille, mutta vain osittain: mukaan otettiin 7,62 sarja vain TST-luokassa. Jari Pentinmäki oli varautunut ampumaan 7,62 openissa mutta ei jäänyt yllättävän muutoksen takia poteroon nyhykimään: soveltuva TST-varustus ylle ja menoksi. Näillä mennään näihin kisoihin. Klassista suomalaista sisua.

Aikataulu piti molempina päivinä ja jo hieman etujassa päästiin lauaintaina huoltotoimiin – eli saunomaan ja pulahtamaan lähteeseen. Virkistäytyminen tuli hyvään tarpeeseen sillä kisaviikonloppuna sää oli erinomainen, suorastaan paahteinen. Sunnuntaina ammuttiin pari rastia vähemmän,

jonka jälkeen seurasimme palkintojenjaon ja siirryimme kotimatalle.

Varsinais-Suomen joukkueella oli hymy herkässä: ryhmä toi kotiin tuplamitalit: kultaa H60-sarjassa ja hopeaa H avoimessa. Onnittelut voittajille. Lähetä liippasi myös sarjassa H50 avoin jossa saavutettiin neljäs sija.

Piirin SM-kisojen karsintaperusteiden päivytyä oli vatvottu melkoisen monta vuotta ja nyt muutos saatiin viimein aikaan: valitaan luokkien ja sarjojen parhaat ilman eri kiintiöitä RES ja RU ampujien välillä. Piirittasolla kaikissa sarjoissa on riittävästi ampujia, jotta asiallista karsintaa tapahtuu.

Tuloksiin voidaan olla tyytyväisiä: kaksi mitalisijaa sekä lisäksi kaikki valitut ampujat olivat sarjoissa ja luokissaan keskimääräisen suorituksen paremmalla puolella. Uusista karsintaperusteista ampumatoimikunta ottaa mielellään palautetta, kehitetään lajia niin että kentän ääni myös tulee kuuluviin.

Klassinen reserviläismeininki koko kilpailija- ja toimitsijaporukassa on yhteenkuuluvuutta. Hyvä rata, hyvät kaverit, hyvät tulokset. Ensi vuonna uudestaan – ehkä silloin myös 7,62-sarja ilman draamaa?

Sopimuspalokunnista säästäminen lyhytnäköistä kokonaisturvallisuudenkin kannalta

Halpa turva, kallis virhe

Joni Lindeman

Varsinais-Suomen hyvinvointialue valmistelee päätöksiä, joiden seuraukset tuntuvat pitkään sen jälkeen, kun tämän vuoden talousarviot on jo unohdettu. Ennakkotietojen mukaan alueella on suunnitelmassa lakkauttaa merkittävä määrä sopimuspalokuntien asemia, koska tehtävämäärät ovat vähäisiä ja säästöjä etsitään kiivaasti. Paperilla tämä näyttää ehkä siistiltä: rivejä taulukossa, joissa kulut hieman pienenevät. Mutta kun katsetta nostaa Excel-solusta ylös, kuva muuttuu huomattavasti.

Ensinnäkin on hyvä palauttaa mittakaava mieleen. Varhan omien tietojen mukaan hyvinvointialueen talous nojaa reiluun kahden miljardin valtionrahoituksen ja satojen miljoonien omiin toimintatuottoihin. Yhteensä puhutaan noin 2,6 miljardin euron kokonaisuudesta vuodessa. Valtakunnallisesti pelastustoimen laskennallinen osuus hyvinvointialueiden rahoituksesta on noin 2,2 prosenttia ja niin on myös Varhassa. Kun tätä suhteuttaa Varhan kokoluokkaan, puhutaan pelastustoimesta kulueränä, joka on talouden kokonaisuudessa hämmästyttävän pieni.

Jos koko pelastustoimi Varhan alueella lakkautettaisiin, kyse olisi vain parista vuorokaudesta hyvinvointialueen kustannuksissa. Ja silti juuri sieltä etsitään säästöjä, ikään kuin kyse olisi raskaasta ja kestäättömästä menolajista.

Kun tarkastellaan sopimuspalokuntia valtakunnallisesti, kuva muuttuu vielä selvemmäksi. Suomen Pelastusalan Keskusjärjestön vuonna 2024 teettämässä selvityksessä arvioitiin vapaaehtoisten palokuntien eli sopimuspalokuntien taloudellista ja yhteiskunnallista arvoa. Yhden vapaaehtoisen palokunnan keskimääräiseksi vuosikustannukseksi yhteiskunnalle saatiin noin 146 000 euroa, mutta laskennallinen hyöty nousi 1,7 miljoonaan euroon per palokunta.

Toisin sanoen jokaista sijoitettua euroa kohden yhteiskunta saa takaisin arviolta 11–14 euron edestä hyötyä pelastettujen ihmishenkien, suojellun omaisuuden, ehkäistyn vahinkojen sekä turvallisuusosaamisen ja varautumisen kautta. Selvityksen mukaan vapaaehtoisten palokuntien toiminta hyödyttää yhteiskuntaa vuosittain noin 1,25 miljardin euron arvosta, ja sopimuspalokuntien hälytysosastoihin kuuluu noin 15 000 jäsentä, jotka osallistuvat lähes puoleen kaikista hälytystehtävistä Suomessa.

Se tarkoittaa, että suuri osa siitä, että apu ehtii ajoissa paikalle, riippuu juuri näistä paikallisista, usein täysin maallikkona töissä käyvistä ihmisistä, jotka vetävät haalarit päälle kesken illan ruuanlaiton tai yöunen. Kun nämä luvut suhteutetaan Varhan suunnitelmiin, asetelma näyttää äkkiä varsin nurinkuriselta. Hyvinvointialue säästäisi ehkä satoja tuhansia euroja, mahdollisesti joitakin miljoonia, tinnimällä toiminnasta, joka tutkitusti tuottaa moninkertaisen hyödyn takaisin. Se on vähän sama, kun päättäisi säästää auton huolloissa: lyhyellä aikavälillä rahaa jää taskuun, mutta ensimmäisen moottorivaurion jälkeen on selvää, ettei valinta ollut viisas.

Joni Lindeman

Vähäiset tehtävämäärät eivät tee palokunnasta turhaa

Kun Varha tarkastelee yksittäisen aseman tehtävämääriä ja toteaa niiden olevan vähäisiä, se saattaa talousnäkökulmasta näyttää perustellulta argumentilta. Mutta turvallisuustoiminnassa hiljainen on usein hyvä merkki. Haja-asutusalueella vähäinen tehtävämäärä ei kerro turhasta palokunnasta, vaan siitä, että alueella ei ole sattunut paljon vakavia onnettomuuksia tai että ne harvat tilanteet on kyetty hoitamaan tehokkaasti juuri siksi, että apu on ollut lähellä. Harva toivoo lisää hälytystehtäviä vain siksi, että tilastoissa palokunta näyttäisi tarpeelliselta.

Toinen ongelma on varautumisen unohtaminen. Sama VARHA, joka strategiassaan puhuu varautumisen parantamisesta, on nyt karsimassa juuri sitä verkostoa, jonka varaan todellinen kriisinsietokyky rakentuu.

Pelastustoimen ja sopimuspalokuntien koko idea ei ole vain tämän päivän hälytystehtävissä, vaan siinä, että kun jotakin todella vakavaa tapahtuu, paikalla on riittävästi koulutettuja ihmisiä, kalustoa ja paikallistuntemusta. Tällaista kapasiteettia ei rakenneta vuodessa eikä kahdessa. Se syntyy vuosikymmenten aikana, koulutuksen,

harjoittelun, yhteisöllisen sitoutumisen ja luottamuksen kautta.

Jos asema kerran suljetaan, sen tilalle ei synny uudenlaista turvaverkkoa nappia painamalla. On myös hyvä muistaa, ettei sopimuspalokunta ole pelkkä paloauto ja halli. Se on usein kylän sosiaalinen ja toiminnallinen keskus, joka houkuttelee nuoria mukaan, kouluttaa uusia turvallisuusosajia ja ohjaa monia myöhemmin pelastusalan tai hoiva-alan ammattiin. SPEK-in selvityksen mukaan palokuntatoiminnalla on positiivinen vaikutus siihen, että ihmiset hakeutuvat pelastaja- ja hoiva-alan koulutukseen. Se, mikä näytetään nyt kulueränä, onkin yksi harvoista tehokkaista rekrytointi- ja koulutusputkista aloille, joilla työvoimapula on arkipäivää.

Kokonaan toinen keskustelu on se, kuinka sopimuspalokuntia voidaan kehittää. Monella paikkakunnalla on jo nyt haasteita saada uutta väkeä mukaan ja pitää harjoitustoiminta vireänä. Se on todellinen ongelma, mutta sen ratkaisu ei ole lakkauttaminen, vaan tukeminen. Koulutuksen, kaluston ja paikallisen yhteistyön vahvistaminen maksaa, mutta jokainen euro menee järjestelmään, joka tutkitusti tuottaa moninkertaisen hyödyn takaisin.

Onko VARHA keksinyt ikiliikkujan?

Varha hakee säästöjä lakkauttamalla useita sopimuspalokuntien asemia nyt sillä perusteella, että ei ole tehtäviä tai ei ole henkilöstöä vasteeseen tai vasteajat ovat liian pitkiä. Lisäksi sopimushenkilöstölle on nyt määrätty entistä laajemmin terveystutkimukset, joiden perusteella katsotaan, onko sopimushenkilöstö kelvollinen osallistumaan tehtäviin, joita saattaa tulla eteen.

Ja kun tähän otetaan vielä lausunolle menevä ”suositus” kuntovaatimuksista, jonka Varha varmaan ottaa ”pakottavana” vaatimuksena, on ikiliikkuja saatu valmiiksi. Varmaa on, että osa sopimuspalokunnissa toimivista ei läpäise vaativan tason terveystarkastuksia eikä kuntovaatimuksia, vaikka hyvin ovat suoriutuneet eteen tulleista tehtävistä, jolloin taas tehtäviin osallistuvien henkilöiden määrä vähenee, ”pummit” lisääntyvät, vasteajat kasvavat ja asemia voidaan sulkea, koska ei pystytä täyttämään vaadittua palvelulupautsa.

Nerokasta. Näin niitä säästöjä saadaan Excel-taulukkoon.

Joni Lindeman

Maastopalon jäljet säilyvät pitkään.

On vaikea kuvitella montaa muuta menokohdetta, joka voisi pelastaa ihmishenkiä, turvata omaisuutta, lisätä yhteisöllisyyttä ja tukea rekrytointia sote-aloille yhtä tehokkaasti.

Varhan päättäjillä ei ole helppoa tehtävää. Talousraamit ovat tiukat, ja samalla pitäisi turvata palvelut ikääntyvälle ja alueellisesti haastavalle väestölle. Mutta juuri siksi valintojen pitäisi perustua vaikutusten mitta-kaavaan, ei vain listasta löytyvien lukujen helppoon viilaamiseen. Sopimuspalokunnat ovat mitattuina lukuna pieni menoerä, mutta vaikutuksiltaan suuria.

Jos niitä heikkennetään, säästö syntyy nopeasti, mutta lasku voi tulla viiveellä onnettomuuksina, pitkittyneinä pelastustehtävinä ja yhteisöjen heikentyneenä turvallisuuden tunteena. Siksi toivoisi, että ennen kuin yksikään aseman ovi lyödään säppiin, Varhassa pysädyttäisiin katsomaan kokonaisuutta: ei vain tämän vuoden alijäämää, vaan sitä, millaisen turvaverkon päälle Varsinais-Suomi haluaa tulevaisuutensa rakentaa.

Kirjoittaja on nuorempi sopimuspelastaja.

Karjalan prikaati

7. Mikä on ”VGA” tai ”Porkkanaa”?

8. Mikä on kuvassa oleva JOJÄM18?

9. Mihin on tarkoitettu Merivoimien Fabian Vrede-luokan alukset?

10. Mikä on Puolustusvoimien Saurus FDS 43?

Ja aina on se +1

11. Mitkä ovat vuoden 2026 kotiutuspäivät?

Vastaukset tämän lehden sivulla 20.

Mitä reserviläistoiminta on – ja mitä sen pitäisi olla?

Joni Lindeman

Suomalainen reserviläistoiminta elää tällä hetkellä merkittävää murroskautta. Se on edelleen tuttu ja turvallinen osa maanpuolustuskulttuuriamme, mutta samalla sen ympärillä oleva maailma muuttuu nopeammin kuin ehkä koskaan aikaisemmin. Siksi on hyvä pysähtyä hetkeksi pohtimaan, mitä reserviläisyys Suomessa tänä päivänä on – ja mitä sen toivoisi tulevaisuudessa olevan. Nykyään reserviläistoiminta näyttää ennen kaikkea vapaaehtoisena maanpuolustustyönä, joka yhdistää sotilaallisia taitoja, varautumista, turvallisuusajattelua ja yhteisöllisyyttä. Perinteiset elementit, kuten ampumataitojen ylläpito, fyysisen kunnon kohottaminen ja sotilaallisen osaamisen kertaus, ovat edelleen vahvasti esillä. Samalla rinnalle on noussut valtava kirjo muuta toimintaa, jota ei vielä pari vuosikymmentä sitten olisi edes mielletty osaksi reserviläisyyttä.

Viestiteknikkaa, johtamisjärjestelmiä, ensiapua, kyberturvallisuutta, varautumista, paikallista yhteistyötä viranomaisten ja järjestöjen kanssa – kaikki tämä on nyt kiinteä osa reserviläisen arkea ja osaamis pohjaa. Voi jopa sanoa, että reserviläistoiminta toimii eräänlaisena koko kansan varautumisen alustana: paikka, jossa harjoitellaan taitoja, joita nykyaikainen yhteiskunta tarvitsee kriisitilanteissa enemmän kuin ehkä koskaan.

Mutta yhtä tärkeää kuin osaaminen on toiminnan yhteisöllinen luonne. Reserviläisyys on monelle identiteettiä ja yhteisö, johon kuuluu vahva yhteenkuuluvuuden tunne. Leirit, tapahtumat, juhlat, harjoitukset ja kerhoillat kokoavat yhteen ihmisiä, jotka jakavat saman arvopohjan ja halun toimia yhteiseksi hyväksi. Tämän yhteisöllisyyden arvoa ei voi mitata pelkillä numeroilla, sillä se rakentaa maanpuolustustahtoa tavalla, johon mikään yksittäinen koulutus ei yksinään pysty.

Toiminta muuttuu ympäristön mukana
Samalla on rehellistä todeta, että reserviläistoiminnan ei pitäisi jäädä vain perinteisten toimintamuotojen varaan. Turvallisuusympäristön muutokset velvoittavat meitä laajentamaan ymmärrystämme ja näkemämme reserviläiset osana paljon suurempaa kokonaisuutta. Yhteiskunnan uhat ovat muuttuneet monikerroksisiksi: kyberhyökkäykset, hybridiuikutaminen, infrastruktuurin haavoittuvuus, disinformaatio ja globaalit kriisit eivät katoa mihinkään. Näihin vastaaminen vaatii monipuolista osaamista, ja juuri sitä reservi-

Kirsti Haimila

Luutnantti Nuotion jotos on uudehko kilpailu, jossa reserviläiset pääsevät jotostelemaan kilpaa varusmiesten kanssa.

läistoiminnan tulisi tulevina vuosina entistä vahvemmin tarjota.

Tässä mielessä reserviläistoiminnan tulevaisuudessa olisi tärkeää korostaa aivoimutta, matalaa kynnystä ja monimuotoisuutta. Toimintaan pitäisi voida tulla mukaan, vaikka ammunta ei kiinnostaisi tai sotilaallinen tausta olisi ohut.

Meillä on valtava määrä kansalaisia, jotka haluavat kehittää turvallisuuteen liittyviä taitoja – ensiapua, varautumista, johtamista, tietoturvaa, viestintää – ja reserviläisyys voisi olla heille luonteva väylä. Mitä useampi ihminen löytää oman paikkansa toiminnasta, sitä vahvempi on koko yhteiskunnan turvallisuus. Yhteistyöllä on tässä kehityksessä oma ratkaiseva roolinsa. Reserviläisjärjestöt, MPK, kunnat, seurakunnat ja eri viranomaiset tekevät jo nyt monin paikoin erinomaista ja luontevaa yhteistyötä. Silti potentiaali on suurempi kuin käytäntö. Yhdessä toimien voidaan rakentaa laajoja, realistisia harjoituksia, joissa sotilaalliset, siviilivirastojen ja vapaaehtoisten

osaajat tukevat toisiaan tavalla, joka heijastelee todellisen kriisin monimuotoisuutta. Samalla yhteistyö vähentää turhaa sisäistä vastakkainasettelua, jota emme tässä ajassa todellakaan tarvitse. Reserviläistoiminnan voima ei synny pienistä piireistä tai kapeasta omaneduntavoittelusta, vaan laajasta ja luotamuksellisesta yhteisöllisyydestä, joka toimii yli yhdistys- ja piirirajojen.

Korvaamaton resilienssiverkosto

Lopulta reserviläistoiminnan merkitys punnitaan siinä, miten se onnistuu tukemaan suomalaisen yhteiskunnan kokonaisturvallisuutta. Tässä tehtävässä ei ole kyse vain ampumataidoista tai kenttäkelpoisuudesta, vaan kyvystä säilyttää toimintakyky myös tilanteissa, joissa yhteiskunnan normaali arki horjuu.

Juuri tässä reserviläiset ovat korvaamattomia: he muodostavat omalta osaltaan sen resilienssiverkoston, joka vahvistaa viranomaisia ja kantaa yhteisöjä kriisiin yli.

Siksi reserviläistoiminnan ei pidä olla vain menneiden vuosikymmenten perinteiden jatkamista, eikä pelkkää yksittäisten harrastuslajien ympärille rakentunutta toimintaa. Sen tulisi olla osa tätä aikaa ja tätä todellisuutta: monipuolinen, yhdessä tehty, turvallisuutta lisäävä ja yhteiskuntaa kokoava kansalaisten liike.

Sellainen reserviläistoiminta, joka vahvistaa osaamista, nostaa maanpuolustustahtoa ja rakentaa luottamusta – ja jossa mukana olevinen tuntuu paitsi hyödylliseltä myös mielekkäältä.

Tästä näkökulmasta katsottuna reserviläistoiminta ei ole ainoastaan osa kansallista puolustusta. Se on osa suomalaista yhteiskuntaa, osa kulttuuria, osa arvoja ja osa sitä jatkuvuutta, jonka varassa pieni kansa on aina noussut vaikeuksien yli. Ja ehkä juuri siksi reserviläistoiminta ansaitsee tulla tarkastelluksi sekä siitä, mitä se on, että siitä, mitä se voi parhaimmillaan olla.

Ettei totuus unohtuisi

Jouluna kristikunta herkiytyy helposti kuvittelemaan, että pahuus ja vääräys olisi mahdollista poistaa maailmasta rakkauden sanomalla. Todisteita siitä, että näin olisi koskaan tapahtunut, ei tutkimus tunne. Niin kyynistä kuin onkin todeta, ihmiskunnan historia on päättymätön kertomus sodista ja sorrosta sekä raakalaisteista ja kärsimyksen tuottamisesta itseään heikommille lajitovereille.

Tällainen päätelmä on tehtävissä esimerkiksi Docendon kustantamista kolmesta kirjasta, jotka ilmestyivät alkusyksystä. Ensimmäinen niistä on Venäjän sotahistoriaan erikoistuneen **Mark Galeottin** kirjoittama ja **Tapio Kakon** suomentama Sodista taottu Venäjä. 553-sivuisen kirjajättiläisen nimen jatko - Muinais-Venäjstä nykypäivään – ennakoii perusteellista esitystä euraasialaiseksi suurvallaksi kasvaneen mahtimaan harjoittamasta aseenkäytöstä.

Teos alkaa Rusien valtakunnan synnystä vuoden 860 tienoilta ja päättyy Putinin aloittamaan Ukrainan sotaan, joka vieläkin jatkuu. Teksti todistaa, että Venäjän historia on yksinkertaistettuna ollut joko

sotien käymistä tai niihin valmistautumista. Jos näiden väliin on sattunut jäämään sodattomia aikoja, ovat ne olleet täynnä sekasortoa ja hallinnon tuottamaa pelkoa omille kansalaisilleen. Mark Galeotti on syntyperäinen britti, asuu Lontoossa ja toimii professorina Oxfordissa. Hän on keskittynyt Venäjän tutkimukseen ja kirjoittanut aiheesta lähes 30 kirjaa. **Putinin** antamaa maahantulokieltoa mies pitää todistuksena onnistumisestaan valheiden paljastajana. Tutkijan mukaan venäläisille rauha on niin arvokas tavoite, että sen saavuttamiseksi oltaisiin valmiit polttamaan poroksi koko maailma.

Pyhä luvattu sota

Otsikko on ollut hallitsijoiden suosima ilmaisu Venäjän aloittamille valloitussoille, jotka kirkko on järjestelmällisesti siunannut. Saman otsikon on antanut nimimerkkiä **Ellis Aalto** käyttävä suomalaisnuorukainen kirjalleen, jossa käsitellään Ukrainan puolustustaistelua vierasmaalaisten vapaaehtoistaitelijoiden näkövinkkelistä.

Tekijä tunnustautuu 26-vuotiaaksi narkomaaniksi, jonka elämänhallinta petti siinä määrin, että mies suunnitteli itsemurhaa. Venäjän hyökkäys Ukrainaan loukkasi hänen oikeudentajuun ja pakotti hänet antamaan oman panoksensa pahuuden torjumiseen. Aalto muutti omaisuutensa rahaksi ja matkusti Puolan kautta Kiovaan.

Teksti perustuu tekijän päiväkirjoihin, jotka antavat inhorealistisen kuvan vapaaehtoistaitelijoiden elämästä miehistötasolla. Kirjoittaja on Karjalan Prikaatissa ryhmäjohtajan koulutuksen saanut reserviläinen, jolla on omakohtainen kokemus taisteluskoulutuksesta Suomessa.

”Asepalvelus Vekaralla oli minun elämäni kohokohta”, kirjoittaa **Ellis Aalto** ja jatkaa, että toiminta Ukrainan kansainvälisessä legioonassa oli puolestaan sotilaallisen ammattitaidon hylkimistä. Päiväkirjasta poimitut autenttiset tekstipätkät panevat lukijan päättelämään, etteivät ulkomaiset vapaaehtoisjoukot tule takaamaan Ukrainan menestymistä rintamalla. Niin päättömältä sekoilulta toiminta vaikuttaa.

Hei, meitä huijataan

Ukrainassa syntynyt, mutta nykyisin Lontoossa asuva britti **Peter Pomerantsev** esitellään tietokirjailijaksi ja tv-toimittajaksi, joka on kunnostautunut myös informaatiotasodan tutkijana. Tuoreessa kirjassaan Totuudella ei voi taistella valheita vastaan hän tarkastelee propagandan käyttöä yleisen mielipiteen ohjailussa.

Tekijä väittää valehtelemisen kuuluvan despoottien perinteisiin työkaluihin ihmismassojen harhauttamisessa. Erityisen taitaviksi tällä alalla osoittautuivat natsit 1930-luvulla. Oman aikamme mestariksi keksittyjen verukkeiden syöttämisessä on noussut Venäjän presidentti Vladimir Putin.

Syyttämällä länttä Neuvostoliiton romahtamisesta ja Venäjän turvallisuuden vaarantamisesta hän on saanut kansansa hyväksymään valloitusodot Kaukasuksella ja Krimillä. Kirjoittaja pitää suurena paradoksina sitä, että Kreml pystyy yhä propagandan avulla säilyttämään uskottavuutensa ja kansalaisten hyväksynnän.

Tuomo Hirvonen
everstiluutnantti evp.

Kystä kyllä

Maanpuolustus on kuin jouluruoka. Pitkistä perinteistä ammentava ja vahvoja muistoja herättävä sekä sopivasti jokaisen mieltymyksiin mukautuva. Pitkä perinne itsessään tekee öisestä kinkun paistosta arvokkaan riuaalin. Samalla laatikoita pöytään kattaessa mieleen palautuvat monesti lapsuuden joulut ja yhteiset hetket. Juuri yhteenkuuluvuus ja perinteen jatkaminen on keskeinen osa vakiintunutta ruokalistaa monen joulupöydässä. Jo yhden sukupolven katkos perinteen vaalimisessa tekee paluusta vanhaan hyvin hankalaa. Kysykää vaikka länsinaapurista. Harvassa pöydässä on siellä kinkku ja laatikot esillä tai aktiivireserviläinen niistä nauttimassa. Tavoitteellinen länsiunautautuminen alkoi maanpuolustuksen parissa jo 1990-luvun alkupuolella. Samoihin aikoihin ja samasta

suunnasta joulupöytiin saapui myös kalkkuna, joka lienee jo kiinteä osa monen joulupöytää, mutta kansallinen joulukinkkumme pysynee aina pääosassa suurimmalla osalla. Myös monenlaista uutta tulokasta joulupöydistä löytyy, mutta nämäkin lähinnä perinteistä makumaailmaa täydentämässä. Jonkin perinteisen jouluruuan pois jättäminen on aina tietoinen päätös ja varmasti huolellisen harkinnan tulos. Perinteen säilyttämisessä auttaa myös hyvä saatavuus ja helppo käytettävyyttä. Vaikka jotkut ahkerat tunnollisesti itse raastavat lanttunsa ja paistavat laatikkonsa, niin ”meidän äitien” tekemät valmislaatikot ovat varmistanee perinteen säilymisen yli vuosikymmenten. Kun perinteisiä jouluruokia ei tarvitse etsiä pitkin toreja ja kaupahalleja, niin jatkuvuuden vaaliminen on

helppoa. Myös vapaaehtoisen maanpuolustustyön osalta väylät osallistumiselle ja kattava tarjonta ovat olleet osana jatkuvaa suosiota.

Lipeäkalan kohtalo

Kaikilla perinteisillä joulupöydän antimilla ei mene yhtä hyvin. Lipeäkalan maine on korkeintaan välttävä ja herkuu on joutunut jopa ivailun sekä television loppukevenysten kohteeksi. Nuorison keskuudessa tuotteen menekki ei ole suuren suurta. Maineesta johtuen yhä harvempi on edes halukas tutustumaan tähän joulun ajan perinneruokaan. Kysynnän puute puolestaan kadottaa tuotteen kauppojen hyllyiltä ja ihmisten mielistä. Tällaista negatiivista syöksykierrettä tai edes hidasta kuitumista on vaikea katkaista.

Lipeäkalan ystäville kalasta valkokastikkeessa on puolestaan tullut yksi osa näkyvää identiteettiä herkun ymmärtäjien rivien identiteetissä. Näin on etenkin, jos kalan hankintaa joutuu vuosi vuodelta yhä voimakkaammin perustelemaan lähipiirille ja käännättämään muita perheenjäseniä ymmärtäville kannalle. Toivottavaa on, ettei tämä jakolinja leviä kalatiskistä laajemmalle alueelle. Sanomattakin on selvää, että maanpuolustusjärjestöjen toiminnassa tulee kaikin keinoin välttää lipeäkalan kohtalo.

Mantelina puurossa

Suurinta suosiota jouluruuista taitaa nauttia riisipuuro, joka maistuu taaperosta taataan jokaiselle. Omalta lautaselta löytyvä manteli ilahduttaa aina. Ehkäpä pahimpia allergikkoja lukuun ottamatta. Kauppojen

tuotevalikoima ja elintarviketeollisuuden tuotekehitys pitävät huolen, että tämän perinteen vaaliminen ei jää jaksamattomuudesta tai osaamisesta kiinni. Valikoimasta löytyy kaikkea haudekattilasta pohjaan palamattomaan maitoon saakka. Tykötarpeetkin on saatavissa valmiina soppana tölkeistä sekä sokerit ja kanelit valmiiksi sekoitettuna. Joskus helpπους ja tarjonnan runsaus voi aikaan saada myös torjuntareaktion. Torttuähky ja joululeivonnaisiin kyllästyminen hyvissä ajoin ennen aattoa ei liene täysin vierasta Parivartion lukijoillekaan. Onneksi tähän ylitarjonnan ja tuputtamisen aiheuttamaan ongelmaan auttaa yleensä määrätietoinen kieltäytyminen ja vältely. Tällöin aattonakin tutut maat ilahduttavat jälleen. Nykyään kauppoissa

joulusezonki tuntuu alkavan jo lokakuussa, joten ylitarjonnan ja kyllästymisen riski on ilmeinen, jopa kovimpien jouluintoilijoiden parissa. Kotimaisten joulupöytien äärestä on hyvä suunnata ajatukset hetkeksi myös Ukrainan suuntaan, jossa etulinjassa herkkuvallikoima voi olla hyvin toisen näköinen. Edessä on kolmas sotajoulu ja käsillä maan kohtalonhetket. Vain yhtenäinen kansakunta voi selviytyä suurvalan puristuksessa, kuten oma esimerkkimme on vuosiasat osoittanut. Yhtenäisyyttä on vaalittava ja vahvistettava jatkuvasti. Paraatipuvun miekkavyö tai lumipuvun vyötärönauha on nyt varmasti saatu kirsittyä äärimmilleen tällä jouluerkkujen täyteisellä kolumnilla, joten on aika siirtyä aaton kunniavartiopaikalle sulattelemaan

antimia. Toivottavasti monella on rintapielessä tuoreita tunnustuksia aktiivisesta roolista maanpuolustustyön parissa. Samalla, kun muistamme ja kunnioitamme sankarivainajiamme jouluattona, on jatkettava työtä, jotta heidän perintönsä siirtyy yhä uusille sukupolville. Joulun aikaan ja yhdessä läheisten kanssa vietettyihin hetkiin tiivistyy monelle maanpuolustuksen syvin tarkoitus. Rauhallista joulun aikaa ja onnellista uutta vuotta Parivartion lukijoille läheiseinen,

Christian Perheentupa
everstiluutnantti
Turun Kadettiipiirin
puheenjohtaja

KADETTIUPSEERIN KYNÄSTÄ

STRV 104 Centurion.

Sari Luopa

Försvarsfondonsmuseet Arsenalen sijaitsee Stängnäsän kaupungissa, noin 90 km länteen Tukholmasta. Museo on avattu vuonna 2011 ja siellä on esillä noin 75 kulkuneuvoa. Museo keskittyy etenkin Ruotsin panssariaseen historiaan.

Olimme jo kauan miettineet museoreissua panssarimuseo Arsenaleniin. Lokakuisena perjantai-iltana ajoimme viimein Turusta Naantalın satamaan ja sieltä Finnlinesin rahtilaiva Finncanopusilla Längnäsän kautta kohti Kapellskärä. Laiva lähti myöhään illalla (kello 22.45) kohti määränpäättä, joten perjantaina ehti mukavasti tekemään täyden työpäivän, käydä kotona käännylässä ja vasta illalla ajoimme Naantaliin.

Matka uudella, siistillä ja rauhallisella laivalla sujui mukavasti ja myös nopeasti – olimme perillä Kapellskärissä lauantai-aamuna kello 06.15. Ajoimme parin pysähdyksen taktiikalla Strängnäsän Arsenalen panssarimuseoon.

Ruotsin panssariaseen historia eroaa merkittävästi Suomen historiassa siinä, että siellä päätettiin ryhtyä kehittämään omaa asetta, koska ostettavaksi ei löytynyt sopivaa kalustoa. Siksi alettiin rakentamaan omaa vaihtoehtoista asetta, erilaisin lopputuloksin.

Ensін hankittiin Saksasta ensimmäisen maailmansodan jälkeen mallia LKII, josta lähdettiin miettimään omaa ratkaisua. Tätä modifikaatiota M/21 käytettiin toisen maailmansodan alkuun saakka. Ranskasta hankittiin 20-luvun lopulla Renault NC 27 malli ja sitä tutkittiin Ruotsissa mallimerkinnällä FM/28. Sillä pyryttiin korvaamaan huonolla menestyksellä M/21 vaunuja.

Valtio määräsi rajoitteita

Ruotsi päätyi valmistamaan täysin omaa vaunutyyppiä mallimerkinnällä FM/31. Sitä valmisti Landsverk -yritys, jolla itsellään oli mielenkiintoinen historia ja liityntä Saksan valtion kehitykseen maailmansotien välisessä myllerryksessä. Vaunusta tehtiin erilaisia kehitelmiä tela- ja rengasvarustuksella. Museossa on mielenkiintoinen versio, jossa on sekä renkaat että telavarustus. Tätä vaunutyyppiä käytettiin aina 1940 vuoteen ajajien koulutukseen.

Seuraava kehiteelmä oli M/38, joka oli jo nykyaikaisen panssarivaunun muotoinen ja saksalaisen kehityksen näkee selvästi vaunusta. Tuohon aikaan ominaista oli Ruotsin valtion määräämät kehityksen rajoitteet, paino ei saanut olla yli 12 tonnia ja tykin piippu ei saanut ylittää vaunun linjoja. Myöhemmin painoraja kasvatettiin 20 tonniin. Tämä rajoite oli asetettu Ruotsin maaston mukaan, salliin liikkeen peitteisessä

Ruotsin panssariaseen tuntemattomampi historia

Sari Luopa

maastossa ja siltojen kantokyvyn mukaan. Oppaamme Bosse Åberg kertoi näitä valtion määräämiä kehityslinjoja ja kikkäästi ja selvittään kehitystyon rajoitteita.

Rinnakkain tämän kehitystyon mukana kulki myös kevyt tankki M/37. Kehitystyötä jatkettiin vaunuun M/40L ja siinä oli parannettu etupanssaria ja taakse oli myös rakennettu jalkaväen tueksi kranaatinheitin. Myös vaihdelaatikko muutettiin hydrodynaamiseksi. Vaunu oli valmis vuonna 1942, mutta se oli jo valmistuessaan auttamattomasti vanhentunut maailmalla kehittyneeseen panssariaseeseen verrattuna.

Kehitystyö johti edelleen vaunuun M/42, jossa oli erilaisia moottori- ja vaihdelaatikko-vaihtoehtoja. Tämä malli oli Ruotsin raskaan panssarivaunun pääkalusto maailmansodan aikaan. Raskasta kalustoa tukemaan kehitettiin vielä SAV M/43 (SPG, panssarihaupitsi)

ja niitä oli käytössä sodan loppuajoina. Tätä mallia rakensi Scania-Vabis ja mukana rakentamisessa oli edelleen Landsverk.

Kohti nykyaikaisia vaunuja

Sodan jälkeen Englannista hankittiin raskaita Centurion-vaunuja ja niitä käytettiin mallimerkinnällä M/81. Kevyttä vaunua M74 kehitettiin tukemaan raskasta kalustoa. Ranskalaista AMX-13 -vaunua tutkittiin tätä varten, mutta se ei osoittautunut tyydyttäväksi vaihtoehdoksi. Kevyttä vaunua rakennettiin Landsverkin toimesta ja mukana tässä oli Hägglund.

Kehitystyö jatkui ja myöhemmin Centurion-pohjaista vaunua valmistettiin tyypimerkinnällä STRV 101. Edelleen kehitystyötä jatkettiin ja Ruotsi päätyi vaunutyyppiin STRV 103, joka olikin merkittävästi poikkeava yleisestä linjasta tuohon aikaan. Val-

mistajana oli Bofors ja tätä tyyppiä rakennettiin 70- ja 80-luvuilla. Vaunussa oli kiinteä putki 10.5 cm kanuunalla. Ratkaisu salli hyvän ja tehokkaan tykin, mutta toisaalta se vaati liikkuvuudeltaan paljon, sivusuuntaus kun jouduttiin tekemään teloilla.

Nykyaikaan siirryttyä kehitettiin vielä nykyäänkin käytössä oleva CV90-konstruktio. Sen kehitti Hägglund 80-luvun loppupuolella ja sen nykyiset variantit ovat käytössä maailmalla laajalti. Tätä mallisarjaa arvostetaan ja sitä pidetään yhtenä parhaista nykyaikaisista IFV-tyypeistä vaunuista.

Raskaan kaluston puolella Ruotsi oli mukana heti alussa Leopard2-vaunun kehityksessä. Nykyinen raskas kalusto perustuu siihen ja museon ulkopuolella seisoo yksi ensimmäisistä prototyypeistä.

Museossa on näytilä myös jonkin verran muuta kalustoa Saksasta, Neuvostoliitosta ja Englannista. Museossa on vielä lisäksi oma osastonsa Södermanland Rykmentin historiaa. Kaikkiaan museon parasta antia on kertomus ruotsalaisen panssariaseen historiasta. Erityisen värikkääksi ja mielenkiintoiseksi vierailun teki aiemmin mainittu Bosse. Hän on yksi vapaaehtoisista museon henkilökunnasta ja hän avasi hienosti Ruotsin valitsemaa tietä panssarihistorian osalta.

Puuhaa koko perheelle

Museokäynnin jälkeen tutustuimme lepoisaan pieneen Strängnäsän kaupunkiin ja sieltä ajoimme Södertäljeen, jossa yövyimme hotell Quality Hotel Park Södertälje City:ssä yhden yön. Hotelli oli varsin mukava. Huoneen hintaan kuului hyvä aamiainen, huoneessa oli erinomaiset vuoteet, hotellin pihalla maksullinen parkkipaikka ja hotelli sijaitsee kaupungin keskustassa.

Torekällbergetin ulkoilmamuseoon kannattaa käydä tutustumassa ja tehdä aikamatka 1800-luvulle. Museossa viihtyvät niin aikuiset kuin lapsetkin. Ruokaravintoloita kaupungissa on riittävästi, joten nälkäinen matkalainen saa varmasti mieleistään ruokaa syödäkseen.

Finnirsirus-laiva lähti Kapellskäristä sunnuntai-iltana kohti Naantalia kello 21.45 ja saapui aikataulussaan Naantaliin maanantai-aamuna kello 07.15. Saimme jälleen nukkuttua rauhalliset yön et ja menimmekin suoraan laivalta aloittelemaan uutta työviikkoa.

Laivamatkan hinta eli Naantali – Kapellskär – Naantali maksoi meille yhteensä 300 euroa sisältäen kaksi aikuista, henkilöauton, ikkunallisen hytin menness tullen ja matkustajien sekä auton ympäristömaksut. Ei aterioita. Toinen vaihtoehto olisi ollut lahden ylitys Turusta Tukholmaan, mutta halusimme välttää matkustajalajivojen perjantai-illan huuman.

Droonit ovat nykypäivän poliisitoimintaa

Lounais-Suomen poliisilaitos

Joonas Tikka

Droonit eli UAS-laitteet (Unmanned Aerial System) ovat muutamassa vuodessa nousseet erikoistykälusta yhdeksi tärkeimmäksi arjen apuvälineeksi poliisiin työssä. Kymmenen vuotta sitten teknologia oli vielä uutta, mutta nyt se on kiinteä osa jokapäiväistä poliisitoimintaa – ja kansainvälisesti tarkasteltuna Suomi on ollut kehityksen kärjessä.

Poliisilla on Suomessa jo satoja koulutettuja UAS-ohjaajia ja tuhansia vuosittaisia tehtäviä, joissa UAS-laitteilla säästetään aikaa ja tuotetaan turvallisuutta ennen kaikkea kustannustehokkaasti. Kadonneen henkilön etsintä, onnettomuuspaikan ilmakuvauus tai vaarallisen kohteen tiedustelu etäältä ovat esimerkkejä tilanteista, joissa ilman UAS-laitetta poliisi voisi olla vaarassa, sokea tai liian hidas.

Samaan aikaan maailmalta kantautuu jatkuvasti uutisia ilmatilaan liittyvistä häiriöistä ja mahdollisesta vihamielisestä droonitoiminnasta. Sota on vauhdittanut tekniikan ja taktiikan kehitystä ennennäkemättömällä tavalla, ja samalla sodankäynnin ja vaikutuksen kuva ovat muuttuneet. Ukrainan rintama-alueilla suuri osa tilannekuvasta ja suurin osa tappioista syntyvät erilaisten kauko-ohjattavien lentävien järjestelmien avulla.

Realismia ja resilienssiä

Kalusto vaihtelee valtiotasoisista järjestelmistä kuluttajatasen välineisiin, jopa itse rakennettuihin ratkaisuihin. Liikkuminen taistelualaueella ilman havaituksi tuleminen on vaikeaa, ja uhka on olemassa jatkuvasti. Sotatoimialueiden lisäksi erilaiset havainnot ovat vaikuttaneet esimerkiksi lentoliikenteeseen myös täällä Pohjolassa.

Drooni-intensiivinen ympäristö on sotilaalle varmasti psykologisesti raskas: jatkuva yläpuolelta tuleva seuranta ja uhka ovat uutta ja lamauttavaa. Median välittämät uutiset, kuvat ja videot sotatoimialueilta tai

Poliisin operatiivisissa lentotehtävissä mitattuna Lounais-Suomen poliisilaitos on valtakunnan kärjessä. Vuonna 2024 lentoaikaa kertyi yhteensä 1 800 tuntia.

NELJÄ KNOPPIA POLIISIN UAS-TOIMINNASTA
• Poliisilla on lähes tuhat koulutettua UAS-ohjaajaa.
• Operatiivisia lentotehtäviä on vuosittain noin 10 000 kpl.
• Operatiivista lentoaikaa kirjataan vuosittain lähes 4 000 tuntia.
• Suurin osa droonihavainnoista on selvitetty vilpittömiksi.

suljetuilta lentokentiltä vaikuttavat myös meihin, vaikka Suomessa emme eläkään sotatoimialueen keskellä. Tarvitaan sekä realismia että resilienssiä.

Käytä auton hätävilkkuja onnettomuuspaikalla

Matti Kiljunen

Suomessa tapahtuu vuosittain kymmeniä tuhansia liikenneonnettomuuksia. Jokaisen täytyy varautua saapumiseen onnettomuuspaikalle ennen viranomaisia. Ensimmäiseksi tulee estää tilanteen paheneminen, eli lisäonnettomuudet.

Kännnykkään tarttuminen ei ole se kiireisin tehtävä. Kun saavut ajoneuvolla ensimmäisten joukossa onnettomuuspaikalle, sinun pitää tiedostaa olevasi tieliikenteessä ja osa onnettomuuspaikkaa. Poikkeustilanteessa havainnointeko helposti kapenee. Ei muisteta, että molemmista suunnista lähestyy edelleen ajoneuvoja tappavalla vauhdilla.

Tältä varalta autossasi on tehokas järjestelmä muiden varoittamiseen: hätävilkut. Siinä ajoneuvon kaikki vilkut edessä ja takana toimivat samassa tahdissa. Hätävilkut täytyy kuitenkin laittaa itse päälle. Ne myös jäävät toimintaan, vaikka sammuttaisit ajoneuvon.

Napsauta hätävilkut päälle ennen kuin teet yhtään mitään muuta. Eli ennen kuin tartut puhelimeen tai mahdollisesti jalkauduttamaan uhreja. Olit paikalla sitten ensimmäinen tai kymmenes kuljettaja. Jos olet se ensimmäinen, jätä ajoneuvo mahdollisimman reunaan ja kohtuullisen etäälle onnettomuuspaikasta. Näin pelastustoiminnalle jää tilaa.

Hätävilkun käyttö on syytä osata siltäkin varalta, että sattuu onnettomuuspaikalle.

Jos olet kymmenes, hätävilkut päälle ja auto reunaan. Mitä useammassa ajoneuvossa on vilkut päällä, sitä kauemmas ne näkyvät muulle liikenteelle.

Mikäli jalkaudut ajoneuvosta, ole erittäin varovainen. Jopa koulutettuja liikenteenohjaajia on menehtynyt tien päällä. Heijastinliivin tulisi olla valmiina oven sivutaskussa. Pimeässä ilman heijastinliiviä toikkaroivaa ihmistä ei näe vastaantulijoiden valojen häikäisessä. Kävele ajoneuvon pientareen puolella.

Seuraavaksi siirrytäänkin teoriasta harjoitteluun. Etsi autostasi hätävilkun painike ja testaa sitä. Tänään.

Opeta hätävilkkujen käyttö perheenjäsenille. Osa autoilijoista arastelee hätävilkkujen käyttöä. Suomalaiseen tyyliin ajatus voi olla, että ”emmää mittää numeroo haluu tehä ittestäni”.

Kaikkeen kriiseihin varautumiseen liittyy varusteiden hankinta, toimintamallien suunnittelu ja harjoittelu. Suomessa ei valitettavasti

ei käydä sotaa.

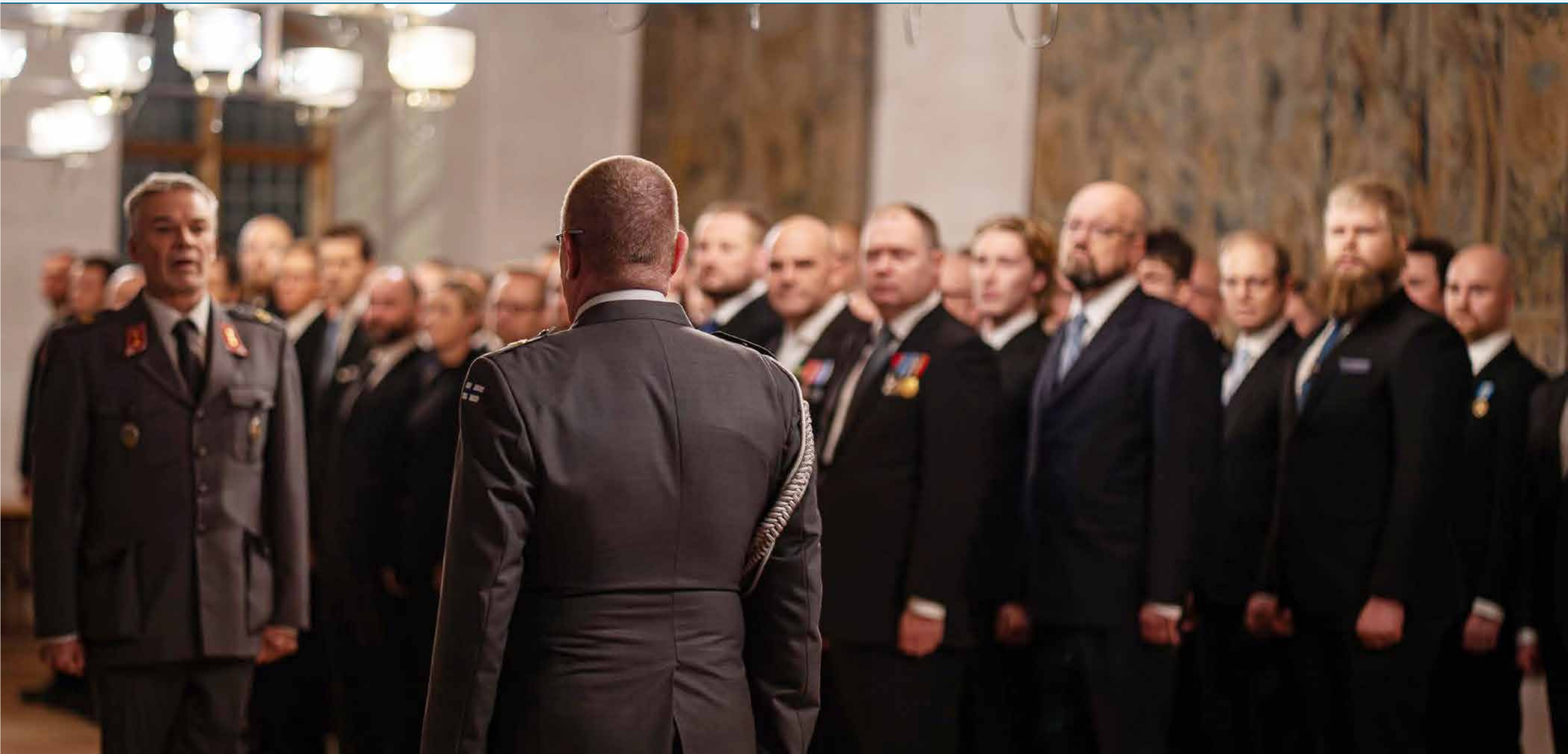
Siksi riittävän sääntelyn, valvonnan ja torjuntakyvyn täytyy pysyä ajan tasalla. Suomessa nämä kysymykset ovat esillä muun muassa poliisilain uudistuksessa, jotta toimivalta, keinot ja kyky vastata tulevaisuuden uhkakuihin ovat kunnossa. Olemme siis tunnistanee asian, ja suhtaudumme siihen suomalaisen tapaan käytännöllisesti.

Tulevaisuuden UAS-laitteet eivät siis ole poliisille vain käteviä työkaluja – ne ovat myös valvonnan kohde ja toimintaympäristö. Ne varmasti pelastavat henkiä ja tuottavat valtavaa lisäarvoa, mutta on hyvä muistaa, että kyseessä ovat myös kaksite- räiset siivet.

Kirjoittaja on Lounais-Suomen poliisilaitoksen erityistoimintayksikön johtaja.

Matti Kiljunen

Laivaston soittokunta

ITSENÄISYYSPÄIVÄN
RESERVINYLENNYKSET

Majuriksi

Aaltonen, Niko Kristian, Turku

Komentajakapteeniksi

Arvonen, Henri Johannes, Turku

Kapteeniksi

Huhtamäki, Tapio Markus, Naantali

Kapteeniluutnantiksi

Fresenius, Eetu Artturi, Turku

Yliiluutnantiksi

Kaitaniemi, Jan Sakarias, Naantali
Lehtonen, Janne Tapio, Turku
Lindberg, Mikko Antti Johannes, Aura
Mäkelä, Sami Tapio, Turku
Pollari, Ville-Matias, Raisio

Yliiluutnantiksi (ME)

Penttinen, Sebastian Johannes, Kaarina
Toivari, Maunu Filip, Turku

Luutnantiksi

Hörkkö, Petri Kalervo, Turku
Kananen, Mitja Samuli, Turku
Lehto, Teemu Santeri, Paimio
Marjava, Ilkka Sakari, Turku
Routila, Jussi Ukko Eemeli, Naantali

Luutnantiksi (ME)

Niemi, Niilo Antero, Turku
Sotilasmestariksi
Tuulensuu, Sami-Kustaa, Lieto

Ylivääpeliksi

Knuutinen, Janne Esko Tapani, Kaarina

Vääpeliksi

Kauhanen, Timo Johannes, Somero
Koivisto, Hanna-Maija Elisa, Turku
Lastunen, Tomi Petteri, Raisio

Ylikersantiksi

Asplund, Carl Tobias, Turku
Kivisaari , Antero Juhana, Turku
Nummela, Aki Tapani, Uusikaupunki

Peltola, Henrik Johannes, Kaarina
Wallenius, Patrik Jeremias, Salo

Kersantiksi

Eskola, Jukka Elias Juhani, Salo
Hannula, Shahin Morteza Juhani, Raisio
Laurikainen, Erkki Johannes, Turku
Mäkelä, Rauno Juhani, Loimaa
Nipala, Samuel Johannes, Turku

Korpraaliksi

Virtanen, Aleksi Christian Olavi, Turku

KUNNIAMERKIT

Suomen Valkoisen Ruusun ritarimerkki (SVR R)

Sadeharju, Seppo Sakari, tuotantopäällikkö, Paimio

Suomen Leijonan ritarimerkki (SL R)

Lahtinen, Aki Juhani, poliisilakimies, Lieto

Suomen Leijonan ansioristi (SL Ar)

Alastalo, Jyrki Antero, ylikonstaapeli, Masku
Aso, Joije Janne Johannes, asemamestari, Raisio

Heikkinen, Timo Matias, työnjohtaja, Loimaa
Heikkilä, Harri Tapani, tilannekeskuspäällikkö, Paimio
Ratia, Tuomo Antero, ylitarkastaja, Salo
Uotila, Jaakko Johan, hankintalakimies, Turku

Suomen Valkoisen Ruusun
I luokan mitali kultaristein (SVR M I kr)

Virtanen, Tommi Taisto Tapani, valmiuspäällikkö, Salo

Suomen Valkoisen Ruusun
I luokan mitali (SVR M I)

Lehtonen, Matias Juhani Aksel, vanhempi konstaapeli, Turku

Reserviläisliitto, kultainen

Iitti, Petteri, Everstiluutnantti
Lindeman, Monika, sotilaskodinhoitaja
Mäkinen, Kimmo, yliiluutnantti
Rikkonen, Riitta, puheenjohtaja
Suovanen, Esa, vääpeli

Reserviläisliitto, hopeinen

Saikkonen, Tomi, majuri

RESUL, hopeinen

Tuominen, Pekka, kersantti

RESUL, pronssinen

Kallio, Markku
Syrjälä, Raimo, vääpeli
Tamminen, Jouko
Venho, Matti

Varsinais-Suomen Reserviläispiirit, kultainen

Aaltonen, Jarkko, musiikkikapteeniluutnantti
Haario, Pirkko, sotilaskotisisar
Kostamo, Pirkko, sotilaskotisisar
Pihlaja, Anne, sotilaskotisisar

Varsinais-Suomen Reserviläispiirit, hopeinen

Kuusisto, Jarmo, kapteeni
Laiho, Matti, pursimies
Lagerqvist, Tanja, sotilaskotisisar
Lehtonen, Sirkka, sotilaskotisisar
Rahkonen, Riitta, sotilaskotisisar
Svahn, Sirpa Sointu, sotilaskotisisar
Vainikka, Sirkku, sotilaskotisisar

Varsinais-Suomen Reserviläispiirit,
pronssinen

Ali-Keskikylä, Jaakko, jääkäri
Arvola, Artturi Heikki, vänrikki
Elonen Risto, vääpeli
Haapanen, Pekka, jääkäri
Haaranen-Mäkipuro, Minna
Holmberg, Miko
Ingman, Petri, ylikersantti
Jokinen, Jari, kersantti
Jonkka, Tiina, sotilaskotisisar
Jasu, Jari Martti Johannes, luutnantti
Kaitonen, Jaana
Kantola, Miikka, yliiluutnantti
Koski, Tiina, sotilaskotisisar
Koskinen, Hugo, vänrikki
Kuusisto, Jarmo, kapteeni
Rantala, Joonas Verner, aliluutnantti
Sundqvist, Rita
Tuuli, Leena, sotilaskotisisar
Wistbacka, Toni, kersantti
Yli-Nissilä, Jari, jääkäri

Sabrina Bqain

Kun kirjailija katsoo sotaa ihmisen silmin

Joni Lindeman

Reserviläinen, toimittaja ja kirjailija **Helena Immonen** tunnetaan realistisista ja inhimillisistä sotakirjoistaan. Hänen neliosainen Operaatio Kettu -sarjansa teki hänestä suomalaisen turvallisuustrillerin uuden äänen – ja nyt hän avaa uuden aikakauden Havu-sarjallaan, jonka avausosa Horros (Docendo, 2025) vie lukijan entistä monimutkaisemman maailman ytimeen. Sinne, missä teknologia, tiedustelu ja ihmismieli kietoutuvat yhteen.

Immonen on kotoisin Haapajärveltä ja asuu nykyisin Espoossa. Ennen kirjailijanuraa hän ehti työskennellä toimittajana, viestinnän asiantuntijana ja lähes kymmenen vuotta Puolustusvoimien Pääesikunnan viestintöosastolla.

–Reserviläisenä olen tietenkin pohtinut näitä asioita henkilökohtaisesta näkökulmasta. Etenkin vuosi 2014 eli Krimin valtaus sai miettimään asioita syvällisemmin. Olin tuolloin Puolustusvoimissa töissä ja sain näköalapaikalta seurata, miten turvallisuusympäristömme muuttui ja millaisia toimia Suomessa tehtiin.

Viimeinen kannustin oli kuitenkin äidiksi tuleminen vuonna 2017. Silloin hän ryhtyi uudella tavalla pohtimaan sitä, miten reserviläisen velvollisuudet voi yhdistää vanhemmuuteen.

–Ajatus pienen lapsen jättämisestä tuntui järkyttävältä, vaikka olin tuolloin ja olen edelleen sitoutunut puolustamaan Suomea. Halusin kirjoittaa nykyaikaisesta sodasta suomalaisten reserviläisten näkökulmasta, ja erityisesti perheellisten reserviläisten.” Siitä ideasta sai alkunsa esikoisromaanini Operaatio Punainen kettu, joka sitten laajeni neljän kirjan sarjaksi.

Kirjoittamisen kurinalainen kaaos

Helena Immosen kirjoitusprosessi on kiehtova sekoitus kurinalaisuutta ja luovaa kaaosta. Hän ei suunnittele teostensa juonia tarkasti etukäteen, vaan antaa tarinan kasvaa kirjoittamalla.

–Kirjoitusprosessini on yhtä aikaa sekä kurinalainen että jokseenkin sekava. En koskaan aluksi tiedä, mitä kirjassa tulee tapahtumaan. Jokin alkuidea minulla on, se voi olla vaikka yksittäinen kohtaus tai keskustelu. Aloitan siitä, ja pikkuhiljaa tarina alkaa avautua minulle. Luon tarinaa siis kirjoittamalla, en suunnittelemalla. Totta kai teen paljon taustatyötä ja jututan asiantuntijoita, ja sitä kautta saan ideoita, jotka jalostuvat osaksi tarinaa. Mutta itse juoni hahmotuu vasta, kun kirjoitan. En välttämättä aina tiedä, mitä huomenna kirjoitan, mutta tiedän aina, mitä juuri tänään kirjoitan.

Näin kirja rakentuu pala palalta. Kurinalaisuus tulee siitä, että työstäessään käsikirjoituksen ensimmäistä versiota, hän kirjoittaa joka päivä 5 liuskaa tekstiä, vaikka ei yhtään huvittaisikaan. Immonen uskon rutiineihin. Kirjailija ei voi odotella inspiraatiota, vaan kirjoittaminen on välillä puuduttavaa, mutta hänen mukaansa myös hauskaa työtä.

Ihminen kaiken keskellä

Vaikka Helena Immonen kirjoittaa sodasta, aseista ja geopolitiikasta, hänen kertomustensa ytimessä on aina ihminen. Hän ei kirjoita sodasta sinänsä, vaan ihmisistä sodan keskellä – siitä, mitä he kokevat ja miten he kestävät.

Operaatio Kettu -sarjassa hän kuvasi perheellisten reserviläisten näkökulmaa: miten tavallinen suomalainen yhdistää velvollisuuden, pelon ja rakkauden. Uudessa Havu-sarjassa katse suuntautuu tulevaisuuteen.

Kettu-sarjassa hän käsitteli Venäjän uhkaa ja Suomen lähialueita, mutta Horros laajentaa näkökulmaa. Siinä on mukana Kiinan vaikuttamista, droonisotaa ja tekoälyn roolia tulevaisuuden konflikteissa. Päähenkilö Antto Havu, entinen kadetti, joutuu mukaan kansainväliseen verkkoon, jossa politiikka, tiedustelu ja henkilökohtaiset haavat limittyvät.

Fiktiolla on tehtävä

Fiktiossa ei ole kyse siitä, että tapahtumat olisivat totta, vaan siitä, että lukija uskoo niihin lukiessaan. Tämän "sopimuksen" ansiosta kirjailija voi käsitellä mitä tahansa aihetta, sodasta ja teknologiasta rakkauteen ja identiteettiin, ilman, että hänen tarvitsee pitäytyä faktoissa. Fiktio antaa lukijalle mahdollisuuden kokea toisten elämää, ymmärtää maailmaa eri näkökulmista ja käsitellä tunteita turvallisen välimatkan päästä.

Helena Immonen on onnistunut aiemmin Kettu-sarjassa ja nyt alkavassa Havu-sarjan ensimmäisessä osassa käsittelemään ihmisiä, ihmissuhteita, sotaa sekä yksilön ja yhteiskunnan turvallisuuden haasteita erinomaisesti fiktion keinoin. Niin hyvin, että kirjoissa olevat hahmot ja tapahtumat ovat tässä maailmanajassa erittäin uskottavia ja pistää lukijan miettimään, voisiko tarinat ollakin faktaa. Immosen mukaan Horros kannattaa lukea, jos laadukas jännitys sekä globaali turvallisuuskehitys kiinnostaa. Tai jos vaan haluaa nauttia hyvästä tarinasta!

Antoisia lukuhetkiä Varsinais-Suomen Reserviläispiirien jäsenille Joulun aikaan.

Mikä on piirien nuoriso- ja osaamistoimikunta?

Aarni Laakso
Sakari Salo
Vilma Sivranta

Varsinais-Suomen reserviläispiirien nuoriso- ja osaamistoimikunnan tarkoituksena on lisätä nuorten jäsenen aktiivisuutta vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön sekä saada nuoria reserviläisiä kiinnostumaan piirien tapahtumista ja toiminnasta. Tähän tavoitteeseen pääsemistä on lähtenyt työstämään **Aarni Laakso** (Raision Reserviupseeri), **Sakari Salo** (K-P Res.) ja **Vilma Sivranta** (Someron Reserviläiset).

Toimikuntamme koostuu eri yhdistyksiin kuuluvista isänmaallista toimijoista, joita kuitenkin yhdistää halu levittää kiinnostusta vapaaehtoisesta maanpuolustus-toiminnasta ja saada ihmisiä liittymään tähän yhteisöön.

Vilma on liittynyt reserviläisyhdistykseen ammun-taharrastuksen innoittamana, mutta mielenkiintoa on sen jälkeen riittänyt myös muuhun toimintaan, kuten liikuntatapahtumiin. Vilma hakeutui toimikuntaan, sillä hänellä oli halu vaikuttaa nuoriin liittyviin asioihin piiritasolla. Myös koulutukselliset asiat ovat kiehtovia, ja niitä Vilma on aiemmin

suunnitellut omassa yhdistyksessään. Vilma kokee toimikunnan toiminnan olleen juuri sitä mitä lähti hakemaan: yhteisöllistä yhdessä tekemistä yhteisen päämäärän eteen.

Aarni puolestaan lähti toimintaan mukaan, koska hän on toiminut oman paikallisyhdistyksensä hallituksessa nuorisoupseerin roolissa. Hän ajatteli toimikunnan olevan hyvä tapa päästä tuomaan ideoita esille sekä kuulemaan muiden näkemyksiä siitä, että miten nuorten kiinnostusta vapaaehtoisesta maanpuolustustoiminnasta saataisiin lisättyä. Aarni on saanut toimikunnalta tietoa eri tapahtumista ja toimikuntaan liittymisen on lisännyt hänen kiinnostustaan ottaa aktiivisempaa roolia vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä.

Sakari on liittynyt reserviläisyhdistykseen 2010-luvun alkupuolella, pian reserviin siirtymisen jälkeen. Melkein heti liittyttyään reserviläisyhdistykseen hänet vedettiin mukaan tuoreeseen toimikuntaan. Sakari on toiminut toimikunnassa sen alkuajoina lähtien ja siksi häntä pidetäänkin toimikunnan ”vaka vanhana väinämöisenä”.

Sakari on todistanut toimikunnan vaikeat alkujat, joille koronavirus-pandemia melkein pisti jo pisteen i:n päälle. Toisin kuitenkin kävi ja toimikunta sai vihdoinkin, vuonna 2025, tuulta purjeisiinsa. Tätä nykyä Sakarin agendalla onkin tietäidon lisääminen reserviläisten keskuudessa, sekä nuorempien jäsenten tuomien toimintaan mukaan.

Kiinnostuneet erittäin tervetulleita

Meille yhteistyö piirien välillä ja niiden sisällä on tärkeää, ja teemmekin yhteistyötä muiden toimikuntien ja ulkopuolistenkin tahojen kanssa. Toimikunta tulee laatimaan suosituksia yhdistyksille koulutuskien toteuttamisesta. Luomme myös esityksiä Varsinais-Suomen Reserviläispiirien

yhdistyksille siitä, miten nuoria jäseniä saadaan aktivoitua. Toimikunnassa on suunnitteilla olla yhteysdesä sähköisesti kaikkiin alle 30-vuotiaisiin jäseniin, jotta kynnys osallistua yhdistysten tapahtumiin madaltuisi.

Toimikunta järjestää keväällä 2026 koulutussarjan, joka koskee varautumista ja kansainvälistä turvallisuutta. Kaikissa koulutuksissa on mahdollisuus osallistua myös

etänä, sillä haluamme varmistua siitä, että koulutuksiimme pääsevät osallistumaan kaikki piirien jäsenet, kotipaikkunnastaan riippumatta.

Nuoriso- ja osaamistoimikunta etsii aktiivisesti uusia jäseniä. Voit lähteä toimintaan mukaan, vaikkeet olisi aikaisemmin osallistunut yhteenkään paikallisyhdistykseen tapahtumaan. Pelkkä kiinnostus vapaaehtoisesta maanpuolustustyöstä riittää,

etenkin, jos olet itse nuori.

Nuoren jäsenen näkemyksiä olisi arvokas lisä toimikunnalle ja toimikuntaan liittymisen kautta saisit itse myös arvokasta tietoa piirien tarjolla olevista tapahtumista, sekä pääsisit vaikuttamaan uusien tapahtumien suunnittelussa ja järjestämisessä. Siksi toivomme, että mahdollisimman moni toiminnasta kiinnostunut lähtee mukaan toimintaan.

RAUHANTURVAAJAKSI.FI

KILPAILUKYKYINEN PALKKAUS, KORVAAMATON KOKEMUS.

Hae verkossa 24/7.

Puolustusvoimat
Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

Ukraina hakee rauhaa maailmanjärjestyksen murroksessa

ASIANTUNTIJALTA

Truppin 15.8. Anchoragessa käänrimä lahjapaketti, **Putinille** esitetty 28 kohdan rauhansuunnitelma täytti Putinin villeimmätkin toiveet mm. Ukrainan sodan perimmäisistä syistä ja Ukrainan syyllisyydestä sodan aloittamiseen. EU:n ja samanmielisten koalition on mahdotonta hyväksyä rauhansuunnitelma, jota leivotaan Ukrainan ja Euroopan unionin päiden ylitse. Keskustelut Trumpin kanssa johti Genevessä järjestettyyn kokoukseen, jossa myös antautumissopimukseksi kutsuttua Trumpin 28 kohtaista rauhanehdotusta onnistuttiin supistamaan 19 kriittiseen kohtaan. Kriittiset ydinkohdat ovat Ukrainan suvereniteetti, asevoimien koko 800 000 sotilasta ja alueluovutukset.

Anchoragen tapaamisen jälkeen on käyty monipolvisia keskusteluja ja kokouksia ja puhelinkeskusteluja, joissa on yritetty löytää rauhaan johtavia polkuja tulitauon - aselevon - rauhansopimuksen löytämiseksi. Putinilta on aina löytynyt

tiukka rauhanehto tai muu argumentti sodan jatkamiseksi. Trump on puolestaan usein pyörtänyt päätöksensä Putinin vaatimuksesta.

Esimerkki Trumpin joustavasta diplomaatiasta: Hänen kärsivällisyys löpöä lokaan puolesta välissä Putinin rajuihin pommituksiin. Kovempien pakotteiden asettaminen otettiin esille ja Trump halusi tavata **Zelenskyin** 17.10. New Yorkissa. Ovelana Trumpin tuntijana Putin soitti hänelle edellisenä päivänä, jonka jälkeen Trump laushti, että Putin ei tykkää pakotteista eikä pitkänmatkan ohjusten antamisesta Ukrainalle. Seuraavana päivänä Trump painosti kovalla kielenkäytöllä Zelenskyin alueluovutuksiin. Sitä Zelensky ei voinut maansa perustuslakiin vedoten hyväksyä. Putin jatkoi Ukrainan siviilien rajua pommittamista. Silloin Trumpille ehkä avautui Putinin lähiajan tavoite: voittaa sota Ukrainassa ja liittää mahdollisimman suuri osa sen laillisesta, suvereenista alueesta Venäjään, sekä tu-

hota mahdollisimman paljon Ukrainan yhteiskuntaa, elinkeinoelämää ja kulttuuria. EU painottaa johdonmukaisesti sellaisen sopimuksen antavan Putinille vain valmisteluaiakaa uudelle sodalle. Tuottaa se myös turvallisuusriskin Euroopalle.

Trump on vähitellen oivaltanut Yhdysvaltain suurvaltatastuksen ja vastuun maailmanjärjestyksen murroksessa. Trump asetti keskiviikkona 22.10. Venäjän öljyiteille Lukoilille ja Rosneftille tiukat pakotteet. Pakotteet kohdistuvat myös öljyjättien asiakkaisiin mm. Kiinaan ja Intiaan. Myös EU julkaisi uuden 19. pakotepakatin, joka sisälsi mm. nesteytetyn maakaasun tuonnin lopettamisen Eurooppaan 2027 mennessä. Britannian asetti myös uusia rajoitteita Venäjän varjolaivastolle. Pakotteiden ja Ukrainan iskujen Venäjän öljy- ja kaasuinfraan uskotaan vaikeuttavan Putinin sodan rahoittamista.

Ukrainan auttaminen ja tuleva rauhansopimus on Trumpille yksi diili, jossa Yh-

dysvallat myy Ukrainalle ainutlaatuksia huippuaseita, jotka Euroopan on maksettava. Trumpin suunnitelmassa Eurooppaa kohdellaan melkein sotasyylisenä, jonka kontolle lankeaisi paljolti Ukrainan tukemiseen, ja jälleerakentamiseen tarkoitettuja lainoja. Nistä irtoaisi sievoinen pala myös Trumpin ja Putinin välisille sijoitustoimille ja huomattava osa satojen miljardien rakentamisprojekteista amerikkalaisille yrityksille.

Putinin jatkaessa kirjoittamatonta Ukrainan sotaa Trumpin katse kääntyi lokaan lopulla Kaukoitään. Trump osallistui ASEAN:n kokoukseen Etelä-Koreassa, missä hän allekirjoitti rauhansopimuksen Thaimaan ja Kambodžan välisen sodan päättämiseksi (joka rauha on alkanut jo rakoilla) ja Malesiassa harvinaisia maametalleja koskevan kauppasopimuksen. Seuraavaksi hän tapasi Etelä-Koreassa **Xi Jingpingin**, jonka kanssa hän kertoi sopineensa hyvän diilin. Se sisälsi mittaluokassaan vähäisiä myönnytyksiä

Kiinalle. Trump antoi dilille arvosanan 12 kympin asteikolla. Siihen kuului mm. sopimus harvinaisten maametallien myynnistä Yhdysvalloille ja soijapapujen myyntiä Kiinalle. Sen uskotaan rauhoittavan Trumpin kiinasuhteita ensi kevään Xi Jingpingin tapaamiseen saakka.

Kaukoidän matkan aikoihin Putinin keroma uusi ydinvoimalla lentävä 14 000 kilometrin kantaman ohjus ja vastaava vedenalaista suorituskyky omaava meridrooni innosti epäilemättä Trumpia laushtaamaan ydinasekoikeiden jatkamisesta. Myöhemmin sanottiin sen tarkoittavan eri komponenttien teknistä tarkastusta. Silti episodi näyttää aloittaneen keskustelun uudesta ydinasekilpailusta, joka varmasti huolestuttaa myös Kiinaa.

Viime kuukausina on käynyt selväksi, että diilit eivät riitä aseellisen voimankäytön ja ydinaseella uhkaamisen halintaan. Pitää myös kyetä hallitsemaan globaalia geopolittista tilannetta, turvaamaan sotilaallisesti saavutettuja diilejä, hankkimaan

uusia ystävällismielisiä kumppaneita, tutkimusresursseja sekä tuotantomahdollisuuksia. Trump etsiikin kiireellä uusia kumppanuksia ja vahvistaa liittolaisuuksia mm. kriittisten raaka-ainesten hankkimiseksi, kuljetusreittien ja tuotannon virttojen varmistamiseksi.

Trumpin katse on kääntynyt Kiinasta myös laajempaan geopolitiikkaan. Ensiksi Venezuelaan huumesalakuljetuksen kitkemiseksi. Painavampi syy näyttää olevan presidentti **Maduron** syrjäyttäminen. Venezuelan rannikon edustalle on keskitetty lentotukialus Gerald R. Fordin ja kymmenien hävittäjien yhteensä yli 10 tuhannen maa- ja merialuepuolustuksen sotilaan painostus- ja tarvittaessa hyökkäysjoukko. Operaation ”Etelä Keihäs” tehtävä on tukea presidentti Maduron syrjäyttämistä ja ”narkoterroristien poistaminen läntiseltä pallonpuoliskolta”. Maduro on pyytänyt apua Putinilta Mig-29 hävittäjien huoltamiseksi ja lisää ohjuksia. Trump haluaa ystävällismielisen

tukialueen Karibianmeren Venezuelasta, vaikka sitten voimalla.

Afriikka myös näyttää kiinnostavan Trumpia, onhan sieltä poistunut lähes kaikki entisten eurooppalaisten siirtomaiden joukot. Tyhjiötä ovat täyttäneet Kiina ja vähäisempänä **Prigozinin** perintö ja sitä tukevat Kremlin nykyisin vaatimattomat ulkomaan joukot. Marraskuun alussa Trump uhkasi jo lähettää sotilaita Nigeriaan suojaamaan kristittyjä kapinallisten ryhmiä siviileille. Trumpin turvallisuuspolitiikan tavoite viittaa kahdenvälisiin sopimuksiin Kiinan ja Venäjän kanssa perustuen Euroopan ja Lähi-idän, sekä Aasian ja Tyynenmeren alueiden jakamiseen suurvaltojen vaikutus- ja intressipiireihin.

Lokakuusta lähtien monipolvisen ja ylätyksellisen diplomatian aikana ovat rauhaneuvottelut jatkuneet Venäjän pommien ja Ukrainan painostuksen varjossa.

Marraskuun lopulla oli edelleen kysymys Ukrainan suvereenisuudesta, erityisesti tukijoiden ja liittoutumisen suhteen, asevoimien suuruudesta 800 000 sotilaaseen ja mahdollisista alueluovutuksista, Ukrainan omasta kielestä ja kulttuurista.

Joulukuun ensimmäisellä viikolla Trumpin edustajat **Witkoff** ja vävynsä **Kushner** vierailivat Moskovassa tekemässä Putinille tarjouksen. **Rubio** ei enää mahdu joukkoon; hän oli aiemmin eri mieltä Witkoffin Putin myönteisestä neuvotteluasenteesta. Zelenskyi kertoo keskustelleensa **Stubbin** kanssa puhelimitse ja lauantaina 29.11. Macronin kanssa oikeudenneukaisesta rauhasta. Hän uskoo, että Genevessä keskustellut asiat voidaan ratkaista. Yhdysvaltojen joulukuun ensimmäisen viikon tuloksia odotetaan jännityksellä Euroopassa ja Ukrainassa. Miten 19 kohdan rauhanehdotus näkyy neuvottelujen lopputuloksessa?

Seppo Ruohonen
everstiluutnantti evp.

KUULUMISIA KENTÄLTÄ

Vehmaan-Lokalahden Reserviupseeri-kerho täytti 8. joulukuuta 60 vuotta. Pienen kerhon alkutaival alkoi ilmoituksella yhdistysrekisteriin ja sen allekirjoittajat olivat Tenho Saarinen, Timo Heikkala, Olavi Larjama, Arvo Sainio, Tauno Nyrke, Onni Högmander, Seppo Manner ja Pekka Aaltonen.

Kerhon ensimmäisenä puheenjohtajana toimi Tenho Saarinen ja varapuheenjohtajan Timo Heikkala. Kerhon toiminta alkoi pikkuhiljaa hahmottua säännöissä olevien maanpuolustuksen ja ruumiillisen ja henkisen kunnan ylläpitämisestä ja kilpailutoiminnasta.

Ampumatoiminta oli hyvässä nosteessa joten päädyttiin ostaa lähellä Vinkkilän keskustaa olevaan Samsaari -nimiseen maa-alueeseen, josta Olavi Amberla myi Vehmaan-Lokalahden Reserviupseeri-kerholle 2000 neliömetrin suuruisen mäkima-alueen 200 markalla.

Rakennuslautakunnalta haettiin rakennuslupa Urpo Laihon piirrustusten mukaan ampumakotoksen ja toimistotilan rakentamista varten ja lupa myönnettiin 6.3.1970. Seuraava merkittävä tapahtuma oli yhteistyö paikallisen aliupseeri-kerhon kanssa ja kokouksessaan 16.4.1970 aliupseeri-kerho päätti osallistua ampumaratakustannuksiin (sekä maa-alue että rakennuskustannukset) sillä ehdolla, että he saavat puolisuuden ampumaradasta. Kaupunkirajalla Vehmaan-Lokalahden Reserviupseeri-kerho myi puolisuuden aliupseeri-kerholle 3.2. 1973 ja siitä lähtien yhteistyössä on rataa kehitetty ja rakennettu ja talkoita pidetty.

Radalla on 10-paikkainen pistoolirata ja 16-paikkainen pienoiskiväärrata, jotka ovat olleet käytössä vaihtelevalla ahkeruudella eri vuosikymmenillä. Sakun kisat ja Vinkkilä Open saivat runsaasti osanottajia myös ulkopaiikkakunnilta. Ampumaradalla ovat myös käyneet ympäristökuntien reserviläiset harjoittelemassa.

Jäsenkato uhkana

Kuten kaikkilla pienillä yhdistyksillä on ollut haasteena uusien jäsenten saaminen ja aktiivien vähäinen määrä. Nuoret lähtevät

Itsenäisyyspäivänä 2017 Lokalahden hautausmaalla jokaisella sankarihaudalla oli kunniavartio ja kerhon lippu oli mukana yhteistyössä seurakunnan ja Lokalhti Seuran kanssa.

Oma ampumarata on vetovoimatekijä, jota ei jokaisella yhdistyksellä ole.

opiskelemaan, eivätkä jää paikkakunnalle ja ikääntyminen toisesta päästä aiheuttaa jäsenistön lukumäärän vähenemisen. Kerhon jäsenmäärä on tällä hetkellä 37.

Kuitenkin olemme pystyneet antamaan jäsenistölle mahdollisuuden ampumaharastuksen ylläpitoon ja kehittämiseen kilpailuilla reserviläisten kanssa jokavuotuisilla

haasteammuntakisoilla ja siihen liittyvällä viikottaisella harjoittelulla.

Kerhon perinteisiin kuuluu vuorovuosina reserviläisten kanssa kunniavartioiden itsenäisyyspäivänä ja jouluaattona. Samoin kerhon lippu on lippulinassa kaatuneitten muistopäivänä ja talvisodan päättymisen päivänä. Kerho on myös järjestänyt jotoksia ja eri-

laisia retkiä ja tutustumisia vuosien varrella esim. retki mm. Pirkkalaan, Gyltön ja Örön linnakesaarelle viimeisenä. Virkistysreissuna olemme tehneet laivareissuja Suomenlahden alloilla.

Kaikkien haasteiden uhallakin pidämme Vehmaan-Lokalahden Reserviupseeri-kerhon lippua korkealla jatkossakin.

VEHMAAN-LOKALAHDEN RESERVIUPSEERIKERON PUHEENJOHTAJAT		
1965 – 1968	Tenho Saarinen	
1969 – 1972	Ragnar Kurkilahti	
1973 – 1975	Urpo Laiho	
1976 – 1982	Antero Ahala	
1983 – 1987	Veikko Virta	
1988 – 1992	Seppo Viinikkala	
1993 – 1996	Kalevi Kaskinen	
1997 – 1999	Erkki Aro	
2000 – 2010	Mauri Laitinen	
2011 – 2013	Timo Toivonen	
2014 –	Mauri Laitinen	

Ammuntaa ja maanpuolustuksen historiaa ukilaisille

Teijo Sirniö

Uudenkaupungin Reserviläiset huomioi jäsenistön varttuneempaa väkeä, joille osui loppukesästä merkkipäivä joko kahdeksankymmenen tai kahdeksankymmenenviiden vuoden johdosta. Yhdistyksen puolesta heidän kutsuttiin 16. syyskuuta vierailulle parin vuoden ajan Vehmaalla toimineeseen SA-Int Maanpuolustusmuseoon. Alkukesästä valmisteltiin vierailua Teijo Sirniön toimesta antamalla ennakkokutsu tulevasta tilaisuudesta osallistujille. Merkkipäivään viettivät Juha Ståhl, Matti Salmi, Reijo Takko ja Asko Rinne. Lisäksi kutsuimme muutaman reserviläiskaverin mukaan juttukaveriksi viirtämään keskustelua menneiden vuosikymmenten asioista ja yhteisistä kokemuksista.

Kunniajäsen Ståhl on ollut kantavia voimia reilu 50 vuotta, Salmi on toiminut mm. sihteerinä ja kirjanpitäjänä/tilintarkastajana, Takko toimii mm. amunnassa ja Rinne on ollut jäsenenä evp sotilasmestarina.

Museovierailun alussa kahvitarjoilun yhteydessä onneltiin päivänankarit. Museon perustaja Antti Survoson kertoi taustoja näyttelyn laajentumisesta ja toimipaikkojen muutoksista vuosien takaa. Sodakaudella 2023 SA-Int Maanpuolustusmuseo siirtyi Taivassalosta Vehmaalle Kiviteollisuuden alueelta vapautuneisiin toimitiloihin.

Survoson opastus ja näyttelyn monipuolinen esittelykierrros piti sisällään laajan

Antti Survoson (vas.) esitelmöintiä kuuntelemassa Ari Rumpunen, Reino Riuttula, Reijo Takko, Touko Heino, Asko Rinne, Hannu Risteli, Juha Ståhl ja Matti Salmi.

asekokoelman lisäksi erilaisia sotilaspukuja, armeijan varusteita, kirjallisuutta, Suojeluskunta ja Lotta Svärd -osaston sekä sotilaskoti- ja rauhanturvamistoinnin, unohtamatta sotiemme aikaista aihepiiriä.

Syksy täynnä toimintaa

Marssitapahtumissa on jäsenistö ollut aktiivisesti mukana, mm. Sodankylän varuskunnassa yön yli taivallettuun MPK:n järjestämään sadan kilometrin jääkärimarssiin osallistuivat syyskuussa Aki Nummela ja Teijo Sirniö patikoiden 24 tunnin aikarajassa noin 75 km matkan.

Maaottelumarssihaasteeseen yhdistys järjesti jäsenistölle patikointi tapahtuman lauantaina 20.9. Reitti kulki keskustasta Lasamäen kautta Kasarminlahden laavulle, jossa oli makkaratarjoilu ja edelleen golf alueen kautta kaupungintalon parkkipaikalle.

Sopiva ulkoilusää houkutteli mukavasti osallistujia mukaan, noin 15 % jäsenistöstä. Mukana olivat ikämiehistä 96-vuotias Kauno Pietilä ja 80-vuotias Juha Ståhl sekä mm. Holvitie, Mäkelä, Oinas, Sirniö ja Nummela.

Lokakuun alussa yhdistys onnitteli 50 vuotta täyttäneitä Kantopalvelun yhteistyö-

kumppania ja toiminnan tukijaa Kukkapiirtti Siivosen yrittäjä Tanja Runolaa.

Lokakuun alussa alkaen käynnistyi talvikauden ohjelmalla ilma-aseammunta Laukojat-75 -hallilla maanantai- ja keskiviikkoiltaisina kello 17.30-20. Yhdistyksemme hoitaa hallivalvonnassa maanantaisin ja ampumaseura valvoo keskiviikkoisin. Tavoitteena on lähettää aktiivimpuijista kerätty joukkue alkuvuodesta piiriin ki-soihin puolustamaan viimevuosien mitallisijoituksia. Tähän ammuntoporukkaan kannustetaan kiinnostuneiden henkilöiden tulemaan mukaan. Tämä on helposti aloitettava laji, johon pääsee mukaan ilman omaa asekalustoa käyttämällä hallilla olevia aseita.

Toisena yhteistyömuotona järjestimme ilma-ase ammunatapauhtuman Vakka-Suomen Maanpuolustusnaisten kutsumalle piiriin jäsenistölle Laukojat-75 hallilla lauantaina 18. lokakuuta. Pistooli ja kivääri ammuksa myös kilpailtiin, jonka parhaasta tuloksesta vastasi nuorin ampuja.

Toivomme jäsenistön osallistuvan aktiivisesti tulevaan toimintaan ja kannattava myös kertoa meille millaista toimintaa jatkossa halutaan yhdistyksen järjestävän. Helppo tapa on soittaa tai viestittää ehdotukset hallituksen kavereille tai puheenjohtaja Mäkelälle. Toiminnastakin tulee mukavampaa, jos otat mukaan kavereitasi, jotka ovat kiinnostuneet reserviläistoiminnasta.

Soppa teki jälleen kauppansa ja koko tykki myytiin tyhjäksi.

Mynämäen torilla myytiin hernekeittoa Ukrainan hyväksi

Mynämäen seudun reserviläiset valmistiivat ja myivät jälleen hernekeittoa Ukrainan hyväksi Mynämäen torilla 29. lokakuuta. Reserviläisten mukana tempauksessa oli lahjoittamassa ruokatarvikkeita Mynämäen metsästys se-

rat Erä ja Repo, Maaritin luomumylly, K-supermarket Mynämäki, S-market Mynämäki, Mynämäen Rotariklubi ry ja muutoin tukemassa Virmo-seura sekä Apuommel kerho. Tuotolla lähetetään Ukrainaan varavirtalaitteita.

RESERVILÄISURHEILU

SALON SEUDUN RESERVIUPSEERIN PISTOOLI-AMPUMAJUOKSUN TULOKSET 8.11.2025 VASKIOLLA.

Juoksu 3x500m, ohitaukaus +30s, ikähyvyitys 7s/vuosi

Sij.	Nimi	Sakot	Juoksu aika	Ikähyvyitys	Loppuaika
1)	Jukka Salo	(2+3)	12.01	-3.02	11.29
2)	Mikko Välivirta	(2+1)	10.09	0	11.39
3)	Ari Alarakkola	(2+2)	14.44	-2.13	14.31
4)	Erkki Laine	(4+3)	15.10	-4.05	14.35
5)	Reijo Hannus	(4+2)	17.01	-3.30	16.31

Saunan valaistus kuntoon, kotimaisilla LED-saunavaloilla

LEDIFY

www.ledify.fi
02-5278011

ADWORKS
SUUNNITTELU | TUOTANTO | ASENNUS

**TEIPPAUKSET
TARRAT
TULOSTEET
KYLIT
OPASTEET
AURINGON-
SUOJAKALVOT**

Soita ja tilaa! PUH. 029 007 4545

ADWORKS.FI f ADWORKSOY i ADWORKSOY q KAKONTIE 7, LIETO

ruoto.fi
Suomen suurin
Metsästys- ja kalastusliike

RUOTO MEGA STORE KAARINA
Laasmaenkatu 6, 20780 Kaarina
020 779 0978
kaarina@ruoto.fi

IN MEMORIAM

Martti Hiltunen 1943-2025

Raision Reserviläisten arkista

Martti Hiltunen oli 1980-luvun lopulta alkaen Raision Reserviläisten kantava voima.

Vuonna 1962 perustettu Raision Reservi-aliupseerit ry:n toiminta hiipui, mutta elpyi uuteen kukoistukseensa 80-luvun lopussa uuden sukupolven ansioista, joihin edesmenntyn kunniapuheenjohtajamme, reservin kersantti **Martti Hiltunen** (1943-2025) kuului. Historiikkiamme ja aikalaisia lainaten, yhdistyksemme uusi aikakausi alkoi 1988, kun Martti astui puheenjohtajaksi.

Martti oli monella tapaa poikkeuksellinen ja yhdistyksemme korvaamaton, jota kuvaa hyvin hänen lähes viisi vuosikymmentä kestänyt jäsenyytensä, joka päättyi siirtymiseen ajasta ikuisuuteen. Aktiiviaikanaan Martti toimi yhdistyksemme piirihallituksessa vuodet 1989-1991, yhdistyksemme hallituksen puheenjohtajana vuodet 1988-1993 sekä sihteerinä vuodet 1994-2008.

Itse sain kunnian tutustua Marttiin liityessäni yhdistyksemme jäseneksi asepalvelukseni päättyessä vuonna 1997. Saman kunnian oli saanut veljeni Mika seitsemän vuotta aikaisemmin. Martin isällisen, mutta jämäkän otteen sain kokea jälleen astuessani oman isäni tilalle puheenjohtajan saappaisiin vuonna 2007. Tuolloin Martti totesi toimivansa sihteerinä vielä yhden kauden uutta puheenjohtajaa tukien ja opastaen, jonka jälkeen nuoremmat otta-

koot vastuun viestikapulan kantamisesta.

Vieli viimeisinä aktiivivuosinaanakin Martti oli luotsaamassa yhdistystämme jälleen uuteen suuntaan. 70-luvulla Haaviston maille Raisionjoen rantaan rakennetusta reserviläismajasta päätettiin luopua. Maja oli aikanaan palvelull retkeilijöitä kanttina sekä reserviläisiä ja partiolaisia kohtauspaikkana. Majan lähialueelta löytyi jopa ampumarata. Tämän kaltaiselle toiminnalle ei kuitenkaan ollut enää kysyntää ja maja alkoi jäädä ilman käyttäjiään.

Oli aika tehdä raskas päätös ja luopua aikaisempia reserviläissukupolvia palvelleesta majasta ja sitä vartiointeesta tykistä. Majan kuntoon nähden päätös tehtiin viimeisillä hetkillä ja se tehtiin yksimielisesti, Martin määrätietoisesti ohjauksessa. Tämä päätös vapautti yhdistyksen talous- ja henkilöresursseja tulevien vuosien haasteisiin, joita emme osanneet päätöstä tehdessämme edes kuvitella. Jo joitain vuosia aikaisemmin, yhdistyksemme nimi oli muutettu Raision Reserviläiset ry:ksi. Tämä muutos avasi jäsenyyssmahdollisuuden yhä useammalle reserviläishenkilölle Suomen kansalaiselle.

Reserviläistoveriani lainaten: ”Martti ei hyväksynyt puolittaisia ratkaisuja ja vaati perusteluja päätöksille. Kun päätös oli tehty, se toteutettiin juuri niin, kuin oli sovittu. Hän kantoi vastuunsa yhtä lailla pienissä ja suurissa tehtävissä. Martti oli vanhan kaartin aliupseeri, suoraselkäinen ja aina sanansa mittainen”.

Lepää Martti rauhassa, me hoidamme jatkossa vartiovuorosi.

*Yhdistyksemme jäsenistön puolesta
Martin muistoa kumioittaen,
Esa Suovanen*

KOKOUKSET JA KILPAILUT

VARSINAIS-SUOMEN RESERVIPIIRIEN

AMPUMAHIIHTO- JA PARISPRINTTI- VIESTIMESTARUUSKILPAILUT

lauantaina 7.2.2026 Loimaalla

Kilpailukeskus

Heikinpirtti, Pahlakkaistentie 100, 32410 NIINIJOI
Opastus Loimaa-Oripää tieltä

Kilpailusarjat

D, D50; H, H35, H40, H45, H50, H55, H60, H65, H70, H75, H80. Viesti: H/D, H80, H100, H120

Ilmoittautuminen

30.1.2026 mennessä osoitteeseen:

LSRES1956@gmail.com

Ilmoittautumisessa ilmoitettava nimi, sarja, yhdistys ja sotilasarvo.

Osallistumismaksu

15€/kilpailija, viesti 30€/joukkue

Maksu: Loimaan Seudun Reserviläisten tilille

FI41 4309 0010 425346

6.2.2026 mennessä

Kilpailujen aikataulu:

Ilmoittautuminen klo 10.30 alkaen

Kohdistus klo 11.00 - 11.40

Avajaiset klo 11.45

Ensimmäinen startti klo 12.00.

Sprinttiviestin startti 1h viimeisen maaliintulijan jälkeen

Kilpailijoilta vaaditaan voimassaoleva

ampumaturvavakuutus.

Kilpailuissa noudatetaan RESUL:n voimassaolevia sääntöjä. (hiiltomatka sarjassa H55 ja ylöspäin sekä D ja D50 sarjoissa 7,5 km).

Tekninen asiantuntija:

Lasse Varjonen puh. 050 5334212

Lisätiedot:

Kilpailujen johtaja Heidi Silvander puh. 050 3459160

Ilmoitamme mahdollisista muutoksista nettisivuillamme, Facebookissa sekä suoraan ilmoittautuneille kilpailijoille. Kilpailumaksu tulee maksaa vasta ilmoittautumisaikojen päätyttyä.

TERVETULOA! Loimaan Reserviupseerit ry. ja Loimaan Seudun Reserviläiset ry.

WIHTORIN SYRJÄHYPPY 20.3.2026

Tervetuloa 42. Wihtorin Syrjähyppy -pienjotokselle!

PIENJOTOS on kaikille avoin maastovaellus- ja tehtävärastikilpailu, jossa pääsee tutustumaan reserviläistoimintaan ja testaamaan omaa nokkeluuttaan sekä selviytymistaitojaan.

PARTIOT ovat vapaasti muodostettavissa. Tehtävät on suunniteltu 4-henkisille partioille, mutta partion koko voi olla 3 - 5 henkilöä.

Reitti on noin 10 kilometrin mittainen.

VARUSTEET: Olosuhteisiin sopiva vaatetus, henkilökohtainen ensiapuväline ja riittävästi valonlähteitä. Ilmoittautuneille lähetetään vielä ohjekirje lähempänä ajankohtaa.

Partiokohtaiset ilmoittautumiset viimeistään pe 6.3.2026 mennessä. Ilmoittautumiskaavake nettisivuilla osoitteessa: <https://loimaan-seudun-reservilaiset.reservilaisliitto.fi/>

OSALLISTUMISMAKSU: 25 euroa/partio maksetaan Loimaan Seudun Reserviläisten tilille

OmaSP FI41 4309 0010 4253 46 6.3.2026 mennessä.

Kuitti maksusta on pyydettyä esitettävä ennen lähtöä.

PAIKKA: Kertunmäki, Oripääntie 355, 32410 Loimaa

Paikalla on kanttiini sekä saunomismahdollisuus.

LISÄTIETOJA:

Heidi Silvander

silvander.heidi@gmail.com

050 345 9160

VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN NUORISO- JA OSAAMISTOIMIKUNTA JÄRJESTÄÄ LUENTOTILAISUUKSIA HEIKKILÄN SOTILASKODISSA

HALUATKO SELVITÄ HENGISSÄ?

Tule varautumiskoulutukseen Heikkilän sotilaskodin alasissa, 21.1.2026 klo 18.00

Luento on osa V-S Reserviläispiirien yhteisen nuorisotoimikunnan järjestämää luentosarjaa. Luento on suunnattu Varsinais-Suomen Reserviläispiirien jäsenyhdistysten jäsenille. Jäsenen mukana pääsee yksi kaveri, jolta peritään 5 € "tarjoilumaksu". Luennolle on mahdollista osallistua verkon välityksellä. Ilmoittautumislomake V-S Reserviläispiirien verkkosivuilla.

MITÄ TÄÄL TAPAHTUU?

Nuoriso- ja osaamistoimikunta järjestää kansainväliseen turvallisuuteen liittyvän koulutussarjan:

Kansainvälinen turvallisuus 1: Suomi ja lähialueet 26.2.2025 klo 18.00 Heikkilän sotilaskodin alasissa.

Luento on osa V-S Reserviläispiirien yhteisen nuorisotoimikunnan järjestämää luentosarjaa. Luento on suunnattu Varsinais-Suomen Reserviläispiirien jäsenyhdistysten jäsenille. Jäsenen mukana pääsee yksi kaveri, jolta peritään 5 € "tarjoilumaksu". Luennolle on mahdollista osallistua verkon välityksellä. Ilmoittautumislomake V-S Reserviläispiirien verkkosivuilla.

RESUL KILPAILUKALENTERI 2026

Kilpailu/Tapahtuma	Paikkakunta	Ajankohta
Ampumahiito (samalla veteraani SM)	Imatra	20.–22.02.
Pistooliampumahiito	Imatra	21.02.
Ilma-ase mestaruuskilpailut	Lappeenranta	14.–15.03.
Reserviläispilkki	Jyväskylä	14.03.
RESUL Four Day March	Kaikkialla	14.05.–17.05.
Valtakunnallinen sotilaspartiokilpailu Sandelsjotos	Iisalmi	15.–17.05.
Perinnease SM-kilpailu	Hätilä/PSPR	16.–17.05.
Sotilasmoniottelu harjoituskilpailu	Lahti	22.–24.05.
Ampumasuunnistus (samalla Lapua-cup)	Jurva	06.06.
Falling Plates	Mikkeli/MAAVE	13.–14.06.
Reserviläistriathlon (ammunta – pyöräily – marssi)	Keuruu	27.06.
Reserviläisgolf	Joroinen	18.07.
Pistooliampumajuoksu	Saarijärvi	25.07.
SRA SM	Syndalen/UUDPR	08.–09.08.
Sotilasmoniottelun mestaruuskisa	Jyväskylä	28.–30.08.
Reservin ampumamestaruuskilpailut	Tyry/UTJR	21.–23.08.
Kivääri 300 m	Tyry/UTJR	21.–23.08.
Reserviläisammunnat RA1-RA4	Säkylä/PORPR	29.08.
Tarkka-ammunnan SM	Taipalsaari/KARPR	Syyskuu
Moottorijotos	Laukaa	10.10.
Reserviläispaini	Etelä-Pohjanmaa	Loppuvuodesta

Parivartio

**RESUL
KILPAILUKUTSUT**

Ampumahiito
RESUL mestaruus- ja veteraanien SM-kilpailut
20.–22.2.2026
Imatra
Lisätietoa:
Ari Kosunen
p. 050 581 5759

Pistooliampumahiito
Pariviesti ja henkilökohtainen kilpailu
21.2.2026
Imatra
Lisätietoa:
Teppo Pellinen
p. 040 067 7999

Ilma-ase mestaruuskilpailut
Kivääri ja pistooli
14.–15.3.2026
Lappeenranta
Lisätietoa:
Ari-Matti Reponen
p. 040 055 7293

Reserviläispilkki
Henkilökohtainen- ja joukkuekilpailu
14.3.2026
Jyväskylä
Lisätietoa:
Juha Vimpari
p. 040 707 1510

Ilmoittautumisohjeet kilpailuihin verkkosivuilla resul.fi/kilpailukalenteri-2026

Paikallinen kuten sinäkin.

Lataa tai päivitä TS-sovellus.

Voit muun muassa räätälöidä aiheet Sinulle-osioon.

Turun Sanomat

VIKING LINE

KUN HALUAT LÄMPIMÄÄN

www.isover.fi

ALASTARON RAKENNUSTARVIKE OY
Loimijoenkatu 81, Alastaro • (02) 764 1955

OP Koti

Puhdasta vettä - luonnollisesti
www.turunseudunvesi.fi

**Toteutemme
Vakka-Suomen
alueella laadukkaita
ICT-, sähkö-,
talotekniikka- ja
teollisuusautomaatio-
ratkaisuja.**

Suunnittelemme, asennamme ja operoimme ratkaisuja, jotka tuottavat turvallisuutta, tehokkuutta ja viihtyisyyttä.

Vahvavirta

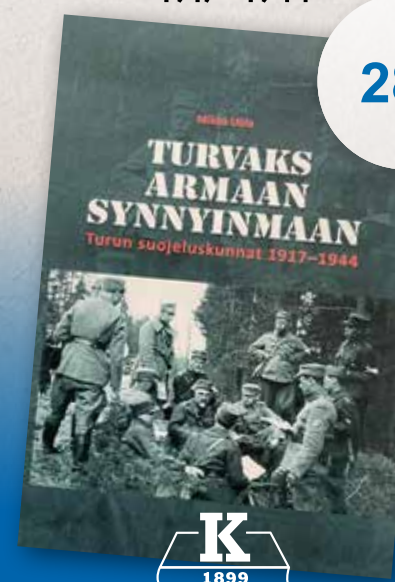
info@vahvavirta.fi, info@vakkaservice.fi
p. 02 85 801 tai 02 841 5100

Vakka-Service

**Mikko Uola
TURVAKS ARMAAN
SYNNYINMAAN**

Turun suojeluskunnat
1917–1944

28€

KANSALLINEN KIRJAKAUPPA

Linnankatu 16 • Hämeenkatu 7 • Länsikeskus
puh. 02 283 1000 • kansallinen.fi

VOLVO

**Volvo EX40 ja EC40
Black Edition.**

Kun ainoa oikea väri on musta.

Varaa haluamasi koeajo nyt.

Rieskalähtentie 75, TURKU | 0207 218 120
Örninkatu 13, SALO | 0207 218 320

KYMMENEN JA YKSI KIPERÄÄ VASTAUKSET

VASTAUKSET

1. Suomalaisen II armeijakunnan laaja vastahyökkäys peitenimeltään Verhous alkoi 23.12.1939 klo 06.30 ja se oli epäonnistunut hyökkäysoperaatio. Sen tavoitteena oli torjua Neuvostoliiton etenemistä Karjalankannaksella. Hyökkäyksen aikana suomalaisjoukot kärsivät raskaita tappioita, minkä vuoksi armeijakunnan komentaja Harald Öhquist keskeytti sen samana päivänä. Tappiot olivat 361 kaatunutta, 777 haavoittunutta ja 190 kadonnutta, yhteensä 1 328 miestä.
2. Amerikkalainen ilmatorjuntapanssarivaunu, joka perustuu M113A1 miehistönkuljetuspanssarivaunu alustalle ja 20 mm Vulcan M168 konetykkiin. Tässä käytössä M113A1 alustaa kutsuttiin tunnuksella M741 kuljetuspanssarivaunu. Vaunulla korvattiin M42 Duster ilmatorjuntapanssarivaunu. Vaunuja tehtiin yhteensä 654 kappaletta, joista osa päivitettiin uudempiin M163A1 ja M163A2 versioihin.
3. Dmitri Nikolajevitš Patrušev (ven. Дмитрий Николаевич Патрушев; s. 13. lokakuuta 1977, Leningrad) on venäläinen poliitikko, joka nimitettiin Venäjän maatalousministeriksi kesällä 2018. Hän on Venäjän federaation turvallisuusneuvoston entisen sihteerin Nikolai Patruševin poika. Patrušev kuuluu Putinin lähipiiriin ja joutui EU:n pakotelistalle Aleksei Navalnyin kannattajiin suuntautuneiden ihmisoikeusloukkausten takia helmikuussa 2021. Patrušev on mainittu mahdollisena seuraajana Vladimir Putinille Venäjän presidenttinä.
4. Läntinen sotilaspiiri/strateginen suunta (perustettu 20.10.2010) jaettiin uudelleen Leningradin ja Moskovan sotilaspiireihin 26.2.2024 osana Venäjän armeijan rakenteen merkittävää uudelleenjärjestelyä. Piiriin kuuluu tai tulee kuulumaan useita uusia tai uudistettuja yksiköitä, kuten 71. moottorikivääridivisioona (muodostettu 200. moottorikivääriprikaatista) sekä 68. ja 69. moottorikivääridivisioona. Venäjä rakentaa uutta sotilasinfrastruktuuria mukaan lukien kasarmeja, polttoainevarastoja ja komentokeskuksia, erityisesti Lupche-Savinon alueelle Murmanskin lähelle. Uusi sotilasvaruskunta on rakenteilla Kantalahteen, joka sijaitsee lähellä Suomen rajaa. Uudelleenjärjestely on suora vastaus Suomen ja Ruotsin Natoon liittymiseen, mikä viestii uudesta sotilaallisesta asennosta Luoteis-Venäjällä havaittujen uhkien torjumiseksi. Keskittymisen Euroopan rintamaan: Leningradin ja Moskovan sotilaspiirien perustamisen tarkoituksena on keskittää nämä piirit "Euroopan rintamaan", mikä on uuden rakenteen keskeinen seuraus. Venäjän viranomaiset kuvailevat meneillään olevaa kehitystä ja uudelleenjärjestelyä valmistautumiseksi mahdolliseen laajamittaiseen konfliktiin Naton kanssa tulevina vuosina.
5. Rajavartiolaitoksen uusi lentokone on Bombardier Challenger 650 -koneeseen perustuva monitoimikone, joka valittiin MVX-hankkeessa korvaamaan vanhat Dornier 228 -valvontakoneet. Koneita toimitetaan kaksi kappaletta ja ne ovat käytössä vuosina 2026–2027. Amerikkalainen Sierra Nevada Corporation (SNC) vastaa koneiden muokkaamisesta rajavartiolaitoksen tarpeisiin sopiviksi. Koneilla valvotaan Suomen rajaa, mutta niillä voidaan tukea myös muita viranomaisia Itämeren tilan ja alueellisen koskemattomuuden seurannassa.
6. Parhaillaan käynnissä oleva JETX-henke on ilmavoimien hanke, jolla uusilla kevyillä tai keskikokoisilla liikesuihkukoneilla korvataan Ilmavoimien nykyiset Gates Learjet 35A/S (LJ) -liikesuihkukoneet vuoden 2026 aikana. Koneet on tarkoitus korvata täysimääräisinä eli hanke valmistelee kolmen uuden koneen hankintaa.
7. VGA on "vapaa gonaus alueella" eli vapaata "rötväämistä" tai oleskelua määritetyllä alueella. Porkkanaa saa, jos hoitaa hommat hyvin eli se on etu tai palkio. Mahdollinen vertaus varusmiesten hyvän käytöksen/toiminnan ja hevosen hyvän toiminnan palkitsemisella porkkanalla.
8. JOJÄM18 on johtamisjärjestelmä m/18. Johtamisjärjestelmä M18 mahdollistaa digitaalisten johtamisen palveluiden tuottamisen taisteluiden painopisteseen sekä niiden siirtämisen taisteluiden mukana.
9. Merisotakoululla on kolme Fabian Wrede -luokan koulutusalausta: Fabian Wrede, Wilhelm Carpelan ja Axel von Fersen. Merisotakoulu käyttää alusluokkaa saaristo- ja rannikkomerenkulun sekä merimiestaidon koulutukseen. Aluksilla koulutettavat ovat pääosin merivoimien kadetteja ja reserviupseerioppilaita. Alusten merenkulkuvälineet on nykyaikainen ja monipuolinen ja vastaa taistelualuksilla olevia merenkulkujärjestelmiä. Alukset soveltuvat sekä alkeisopetukseen että pidemmälle edistyneiden koulutukseen.
10. Saurus FDS 43 on puhdistusajoneuvo, jolla voidaan suorittaa kaluston, tiestön ja maaston puhdistustehtäviä kemiallisten, biologisten, radioaktiivisten ja ydinaseiden CBRN-saasteista. Ajoneuvossa voidaan käyttää erilaisia puhdistusaineita, mutta ensisijaisesti se on suunniteltu emulsioiden käyttöön. Pelastustehtävissä puhdistusajoneuvolla voidaan suorittaa sammutus-, pelastusraivaus- ja ensiaputehtäviä. Scania P380CB 6X6HHZ / 4400-ajoneuvoalustalle rakennettuja puhdistusajoneuvoja on hankittu Puolustusvoimiin vuosina 2008-10.
11. II/25 saapumiserän 255 vrk palvelevat kotiutuvat 18.3.2025, I/25 saapumiserän 347 vrk ja I/26 saapumiserän 165 vrk palvelevat kotiutuvat 18.6.2026, I/26 saapumiserän 255 vrk palvelevat kotiutuvat 16.9.2026 ja I/26 saapumiserän 347 vrk ja II/26 saapumiserän 165 vrk palvelevat kotiutuvat 17.12.2026.

Karjalan prikaati

TURKU
ENERGIA

VARSINAISESTI MEITÄ KIINNOSTAA VARSINAIS-SUOMI.

LUE MITEN ENERGISOIMME SEUTUA:
turkuenergia.fi

PARLOK®

Turvallinen kotimainen kumppani.

**NATO-yhteensopivat
raskassarjalaiset**

NATO Stock Number
2510-58-000-0293

17.1.2026 klo 1500 alkaen, Turun konserttitalo

Tuemme vapaaehtoista maanpuolustusta
Turun Upseerikerho ry